

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 30.1.2008
COM(2008) 40 konč.

2008/0028 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom

(predložila Komisija)

{SEC(2008) 92}
{SEC(2008) 93}
{SEC(2008) 94}
{SEC(2008) 95}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Osnutek predloga konsolidira in posodablja dve področji zakonodaje o označevanju, splošnem označevanju živil in označevanju hranilne vrednosti živil, ki ju obravnavata direktivi 2000/13/ES in 90/496/EGS. Direktiva 2000/13/ES je bila večkrat spremenjena, zaradi razvoja trga z živilom in pričakovanih potrošnikov pa sta njena posodobitev in modernizacija nujni.

Direktiva 90/496/ES zahteva, da Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive. Medinstitucionalni postopki so se spremenili, v nekaterih primerih mora Komisija predložiti oceno učinka s predlogi za novo zakonodajo. Reviziji zakonodaje o označevanju hranilne vrednosti živil je priložena ocena učinka, ki omogoča pregled uporabe Direktive 90/496/EGS. Zato ni bilo pripravljeno ločeno poročilo o izvajanju te direktive.

- **Splošno ozadje**

Splošno označevanje – glavna politična volja, ki je spodbudila prvi „horizontalni“ zakonodajni instrument o označevanju živil (Direktiva 79/112/ES), je bila zagotoviti pravila za označevanje živil kot orodje za prosti pretok živil v Skupnosti. Sčasoma je varstvo pravic potrošnikov postalo poseben cilj Evropske skupnosti.

Leta 2003 je Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov v tesnem sodelovanju z zainteresiranimi stranmi sprožil oceno zakonodaje o označevanju živil, da bi ponovno ocenil njeno učinkovitost in pravno podlago ter opredelil potrebe in pričakovanja današnjih potrošnikov glede informacij o živilih, pri čemer je upošteval tehnične in logistične omejitve. Sklepi, ki so bili objavljeni leta 2004, so opredelili usmeritev za prihodnji predlog.

Označevanje hranilne vrednosti – nedavna Bela knjiga o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo je poudarila, da potrošniki morajo imeti dostop do jasnih in doslednih informacij, ki temeljijo na dokazih. Označevanje hranilne vrednosti je uveljavljen način zagotavljanja informacij potrošnikom v pomoč pri zdravstveno ozaveščeni izbiri živil. Obstaja širše soglasje, da je mogoče učinkovitost označevanja hranilne vrednosti okrepiti kot sredstvo za podporo zmožnosti potrošnikov, da izbirajo uravnoteženo prehrano.

Zainteresirane strani so sprejele pobude za spodbuditev vključevanja informacij o hranilni vrednosti na sprednjo stran embalaže. Sheme označevanja, ki se uporabljajo, se med seboj razlikujejo, kar lahko ovira trgovino.

- **Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog**

Predlog združuje in spreminja naslednjo zakonodajo:

- Direktiva 2000/13/ES z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil.

Ta direktiva določa skupne zahteve za označevanje, uporabljene za vsa živila, ki se dostavljajo končnemu potrošniku, ter za živila, ki se dostavljajo obratom javne prehrane. Določa obvezne informacije za označevanje.

Predlog uvaja nekatera splošna načela v zvezi z zagotavljanjem informacij o živilih in razvija mehanizem za upravljanje, da se upošteva razvoj, ki bi potrošnikom omogočal izbiro živil na podlagi informacij. Obvezne zahteve ostajajo približno enake z možnostjo, da Komisija predlaga nove zahteve za posebna vprašanja.

- Direktiva Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil.

Predlog uvaja obvezno označevanje ključnih hranilnih elementov v osrednjem vidnem polju.

Poleg združitve direktiv 2000/13/ES in 90/496/EGS so v besedilu prenovljena naslednja besedila:

- Direktiva Komisije 87/250/EGS z dne 15. aprila 1987 o navajanju volumenskega deleža alkohola pri označevanju alkoholnih pijač za prodajo končnim potrošnikom;
- Direktiva Komisije 94/54/ES z dne 18. novembra 1994 o obveznih navedbah na označbah nekaterih živil poleg tistih, določenih v Direktivi Sveta 79/112/EGS;
- Direktiva Komisije 1999/10/ES z dne 8. marca 1999 o odstopanjih od določb člena 7 Direktive Sveta 79/112/EGS v zvezi z označevanjem živil;
- Direktiva Komisije 2002/67/ES z dne 18. julija 2002 o označevanju živil, ki vsebujejo kinin in kofein;
- Uredba Komisije (ES) št. 608/2004 z dne 31. marca 2004 o označevanju živil in sestavin živil z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli in/ali estri fitostanolov;
- Direktiva Komisije 2004/77/ES z dne 29. aprila 2004, ki dopolnjuje Direktivo 94/54/ES glede označevanja nekaterih živil, ki vsebujejo glicerizinsko kislino in amonijevo sol te kisline.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Ta predlog je v skladu s politiko Komisije za boljšo pravno ureditev, lizbonsko strategijo in strategijo EU za trajnostni razvoj. Poudarek je na poenostavitvi regulativnega postopka, s čimer se zmanjša upravna obremenitev in izboljša konkurenčnost evropske živilske industrije, pri čemer se zagotovi varnost živil, ohrani visoka raven varstva javnega zdravja in upoštevajo globalni vidiki. Trenutno poteka preiskava izračuna upravnih stroškov iz horizontalnih določb o označevanju, katere rezultat lahko zagotovi pomembne informacije.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošen profil vprašancev

Opravljenе so bile obsežne raziskave pri vseh zainteresiranih straneh, da bi se pridobila njihova mnenja o določbah in uporabi veljavne zakonodaje ter o potrebah po spremembi. Vprašani so bili predstavniki vladnih in nevladnih organizacij, industrije in posameznikov. Nekatera posvetovanja so bila usmerjena na države članice, industrijo ali potrošnike.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

Potrošniki zahtevajo na oznakah več informacij in „boljše“ informacije ter želijo jasne, enostavne, jedrnate, standardizirane in verodostojne informacije. Industrija meni, da je preveč zahtev po označevanju, ki vključujejo izvajanje natančnih tehničnih pravil. Obseg in razporeditev besedil ogrožata jasnost in skladnost pravil. Industrija je zaskrbljena zaradi stroškov sprememb. Države članice želijo uskladiti potrebe potrošnikov in industrije, pri čemer upoštevajo vsa vprašanja, ki so značilna za njihovo državo.

Pri posvetovanju o splošnem označevanju so bili poudarjeni naslednji posebni vidiki:

- potrošniki težko berejo in razumejo oznake;
- pri številnih živilih manjkajo informacije o alergenih;
- označevanje porekla je težavno področje;
- v zvezi z navedbo sestavin alkoholnih pijač obstaja pravna negotovost.

Za označevanje hranilne vrednosti velja, da je vključitev informacij o hranilni vrednosti pomemben vir informacij za potrošnika. Zainteresirane strani niso zadovoljne z zakonodajo, vendar imajo različna mnenja o tem, kako jo izboljšati.

- Nekateri potrošniki zahtevajo obsežen pregled vsebnosti hranil ali dajejo temu prednost, medtem ko drugi razmišljajo le o delu teh informacij. Potrošniki in nevladne organizacije za javno zdravje želijo obvezno polno označevanje hranilne vrednosti, ki je zlahka razumljivo.
- Industrija je zaskrbljena zaradi predpisujoče narave zakonodaje in vpliva na obliko embalaže. Želijo prožnejši prostovoljni pristop.
- Države članice se zavedajo potrebe po zmanjšanju ovir na notranjem trgu, kar olajšuje usklajen pristop. Vendar se ponekod pojavljajo vedno večje zahteve po večji prožnosti na nacionalni ravni, zlasti kadar se uporabljajo inovativni sistemi za označevanje hranilne vrednosti.

Od 13.3.2006 do 16.6.2006 je prek interneta potekalo odprto posvetovanje. Komisija je prejela 175 odzivov. Rezultati so na voljo na spletni strani http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj**

Zunanje strokovno znanje in izkušnje niso bili potrebni.

- **Ocena učinka**

Upoštevali so se nekateri osnovni nadomestni pristopi:

Brez posega – to bi ohranilo sedanji položaj z razdrobljeno zakonodajo, ki ima naslednje negativne učinke:

- posamezna in neusklajena pravila, ki ogrožajo učinkovito izvajanje;
- neupravičene obremenitve za živilsko dejavnost zaradi zastarelih, odvečnih ali nejasnih zahtev;
- potrošniki uporabljajo oznake nedosledno;
- neučinkovitost označevanja kot komunikacijskega orodja;
- neuspeh zakonodaje, da bi se prilagodila spremembam na trgih in zakonitim zahtevam potrošnikov.

Poseg se je obravnaval v okviru deregulacije, nacionalne zakonodaje, neobvezujočega pristopa ali posodabljanja zakonodaje Skupnosti.

Deregulacija – ta bi vključevala odpravo osnovnih instrumentov politike o horizontalnih pravilih za označevanje živil z neposrednim vplivom na vertikalna pravila označevanja.

Čeprav bi proizvajalci živil še nekaj časa uporabljali sedanja pravila, bi postopoma odpravili informacije, za katere menijo, da so obremenitev. Neusklajena pravila bi ogrozila notranji trg, povzročila pomanjkljive informacije in zmanjšala raven varstva potrošnikov. Obstoječa pravila so dokazala svojo vrednost pri omogočanju prostega pretoka blaga in varstva

potrošnikov. Odprava teh pravil bi sprožila odpor večine držav članic in potrošnikov, ker so navajeni na sedanje zahteve, vsaka sprememba pa bi se lahko obravnavala kot opustitev dragocenega „pravnega reda“. Zato se deregulacija ni obravnavala kot izvedljiv pristop.

Nacionalna zakonodaja – razveljavitev usklajenih pravil bi povzročila oblikovanje nacionalnih pravil z naslednjimi posledicami:

- različna nacionalna pravila bi ovirala notranji trg;
- izkrivljanje poštene konkurence;
- povečana upravna obremenitev za industrijo;
- nedosleden pristop glede vsebine in razpoložljivosti informacij, kar bi zmedlo potrošnike;
- različna raven varstva za državljane EU.

Nadomestni neobvezujoč pristop (samoureditev, soureditev, vodenje) – različne značilnosti informacij za potrošnike in sedanji trendi k razvoju „nove zakonodajne kulture“ zahtevajo oceno pristopa, ki lahko vzpostavi ravnovesje med prožnostjo in zakonskimi predpisi ter med ukrepi na nacionalni ravni in ukrepi na ravni EU. Izvedljiva nadomestna možnost je lahko večstopenjsko upravljanje od spodaj navzgor (lokalno/nacionalno/Skupnost), ki temelji na načelu zavezanosti uradnim in merljivim najboljšim praksam.

Premik že usklajenih podrobnih zahtev k takšnemu pristopu ne bi imel nobene dodane vrednosti, ker bi to po nepotrebnem zapletlo sedanje razumevanje med zainteresiranimi stranmi in bi se lahko razumelo kot deregulacija. Vendar ima v zvezi z vsemi novimi vprašanji politike uvedba bolj izdelanega in trajnostnega pristopa k obveščanju potrošnikov, ki izhaja iz najboljših praks in stalnega dialoga z zainteresiranimi stranmi, možnost, da doseže koristne rezultate za industrijo in potrošnike.

Vplivi glavnih možnosti za revizijo določb o splošnem označevanju in označevanju hranilne vrednosti so bili preverjeni v zvezi z možnostjo brez ukrepov, medtem ko so se prostovoljni ukrepi ali predpisujoče zahteve Skupnosti preverili v oceni učinka.

Komisija je izvedla oceno učinka, ki je navedena v delovnem programu, katerega poročilo je na voljo na spletni strani Komisije. Komisija je zaključila poročila ocene učinka o možnostih za revizijo Direktive 2000/13/ES in Direktive 90/496/EGS, ki so predložena skupaj s tem predlogom kot delovni dokumenti služb Komisije.

Ocena učinka je pokazala, da je vpliv na proizvajalce mogoče zmanjšati z zagotovitvijo prehodnih obdobj, v katerih je možno spremeniti označevanje v običajnem ciklu za spremembe oznak, ki se uporabljajo znotraj podjetja.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Sprejetje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom. Predlog posodablja, poenostavlja in pojasnjuje sedanje označevanje živil. Zlasti:

- prenavlja različne horizontalne določbe glede označevanja. Združitev navedenih besedil (direktiv) v enotni zakonodajni akt (uredbo) bo doseglo največjo možno raven sinergije ter povečalo jasnost in doslednost pravil Skupnosti. To je učinkovita metoda poenostavitve, ki nosilec gospodarske dejavnosti in izvršnim organom mora zagotoviti jasnejši in bolj usklajen regulativni okvir;
- zagotavlja skladnost horizontalnih in vertikalnih pravil;
- racionalizira (posodablja, pojasnjuje) obvezne informacije, zahtevane v členu 3(1) Direktive 2000/13/ES;
- vzpostavlja prožen mehanizem od spodaj navzgor (prek nacionalnih shem), ki bi industriji omogočal inovativnost in omogočil prilagoditev nekaterih vidikov pravil o označevanju različnim in nenehno spreminjajočim se trgom in zahtevam potrošnikov.

Poleg tega uvaja jasna načela za določitev jasnejše razmejitve med obveznimi in prostovoljnimi informacijami. Glavne spremembe v zvezi s splošnimi vprašanji glede označevanja so naslednje:

- pojasnitev odgovornosti v zvezi z označevanjem živil za različne nosilce živilske dejavnosti po celotni dobavni verigi;
- za izboljšanje čitljivosti informacij na označbah se uvede najmanjša dovoljena velikost črk za obvezne informacije;
- uvedba zahteve, da morajo biti informacije o alergenskih sestavinah navedene na nepredpakiranih živilih, ki jih prodajajo maloprodajna podjetja in obrati javne prehrane;
- glede na posebnosti vina, žganih pijač in piva, predlog določa, da Komisija poroča o uporabi trenutnih pravil za navajanje sestavin in obveznem označevanju hranilne vrednosti za te izdelke, z možnostjo sprejetja posebnih ukrepov;
- osnovna zahteva v zakonodaji za označevanje države izvora ali kraja porekla živila ostaja nespremenjena. Zato je takšno označevanje prostovoljno, če pa bi pomanjkanje takšnih informacij potrošnika lahko zavedlo, pa takšno označevanje postane obvezno. Obvezno ali prostovoljno navajanje države izvora ali kraja porekla živila kot tržno orodje ne sme zavajati potrošnika in mora temeljiti na usklajenih merilih.

Državo izvora je treba določiti v skladu z določbami o nepreferencialnem izvoru po carinskem zakoniku Skupnosti. Kraj porekla se nanaša na kateri koli kraj, ki ni država izvora, kakor je določena v carinskem zakoniku Skupnosti. Pravila za določanje kraja porekla se bodo sprejela po postopku komitologije. Poleg tega se uvedejo merila za izjavo o državi izvora ali kraju porekla izdelka iz več sestavin ter državi izvora ali kraju porekla mesa, razen govedine in teletine. Ta merila bi se enakovredno uporabljala za prostovoljno izjavo o izvoru „ES“;

- predlog pojasnjuje pogoje, v skladu s katerimi države članice lahko sprejmejo nacionalna pravila o označevanju porekla.

Pravila o označevanju hranilne vrednosti so prenovljena s horizontalnimi določbami o označevanju živil. Predlog določa obvezno označevanje hranilne vrednosti v osrednjem vidnem polju oznake na živilu. Omogoča tudi razvoj najboljše prakse pri predstavitvi informacij o hranilni vrednosti, vključno z alternativnimi oblikami navajanja informacij o hranilni vrednosti, v zvezi s splošnimi zahtevami o dnevnem vnosu hranilnih snovi ali grafično obliko predstavitve.

Glavni novi vidiki predloga o označevanju hranilne vrednosti so naslednji:

- obvezna je navedba energijske vrednosti, maščob, nasičenih maščobnih kislin, ogljikovih hidratov, pri čemer je posebej označena vsebnost sladkorjev, in soli, izraženih v količinah na 100 g ali 100 ml ali na obrok, v osrednjem vidnem polju (sprednja stran embalaže), medtem ko je navedba hranilnih snovi z določenega seznama prostovoljna. Pri izbiri obveznih elementov se je upoštevalo naslednje: raziskave, ki so pokazale, da je preveč informacij za potrošnika preobremenjujoče; znanstveni nasveti o najpomembnejših hranilnih snoveh, ki so povezane s tveganjem za razvoj debelosti in neprenosljivih bolezni; ob izogibanju preobremenitve živilske dejavnosti, zlasti malih in srednje velikih podjetij;
- v primeru alkoholnih pijač so določena odstopanja za vino, žgane pijače in pivo, ki bodo predmet prihodnjega poročila Komisije;
- obvezne elemente je prav tako treba navesti v zvezi z referenčnimi vnosi, v okviru prostovoljnih nacionalnih shem pa se lahko oblikujejo druge oblike predstavitve.

Za obravnavo težav, ki izhajajo iz razdrobljene zakonodaje, bo nov predlog spremenil, prenovil in nadomestil že veljavne določbe iz trenutne horizontalne zakonodaje o označevanju živil, kar bo privedlo do razveljavitve naslednje zakonodaje:

direktiv 2000/13/ES, 90/496/EGS, 87/250/EGS, 94/54/ES, 1999/10/ES, 2002/67/ES, 2004/77/ES in Uredbe (ES) št. 608/2004.

- **Pravna podlaga**

Člen 95

- **Načelo subsidiarnosti**

Načelo subsidiarnosti se uporablja, če predlog ni v izključni pristojnosti Skupnosti.

Države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predloga zaradi naslednjega(-ih) razloga(-ov).

Označevanje živil ščiti potrošnike in jim daje informacije za sprejemanje odločitev. Ukrepi na ravni EU naj bi bili učinkovitejši kot niz posameznih ukrepov držav članic, ker:

- (i) lahko usklajen pristop poenostavi upravno obremenitev živilskih podjetij, ki delujejo v nadnacionalnem okolju ali po vsej Skupnosti, in
- (ii) enotno ukrepanje zagotavlja minimalne standarde po vsej Skupnosti, kar zmanjšuje neenakost za državljane po vsej EU. Različne zahteve za označevanje lahko ogrozijo sedanje priložnosti enotnega trga za živilsko verigo, kar bi imelo velik vpliv na trgovino zaradi velikega obsega trgovanja znotraj Skupnosti, ki je leta 2003 zajemalo več kot 75 % vse trgovine s prometom približno 120 milijard EUR. Neka raziskava živilske industrije kaže, da je 65 % podjetij svoje proizvode izvažalo v druge države članice, prav tako pa je v tej raziskavi več kot 60 % vprašanih dalo prednost uskladitvi splošnega označevanja živil z evropsko zakonodajo.

V središču ukrepov Skupnosti je določitev pogojev za označevanje živil v EU, česar države članice same ne morejo ustrezno obravnavati, če naj bi skupni trg deloval nemoteno. V zvezi s podrobnostmi o uredbi, ki se uporablja, bo model upravljanja za razvoj nacionalnih shem ponudil bolj participativen in prožen način oblikovanja in uveljavljanja uredbe.

Ukrep Skupnosti bo učinkoviteje dosegel cilje predloga zaradi naslednjega(-ih) razloga(-ov).

Izkušnje kažejo, da države članice ne morejo zadovoljivo doseči usklajenega skupnega trga ter da lahko EU bolje in učinkoviteje poskrbi za zagotavljanje informacij potrošnikom. Novi predlog zagotavlja tudi prostor za blažji intervencijski mehanizem na nacionalni ravni in ravni EU.

Uporablja se pristojnost Skupnosti ob polnem upoštevanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti, pri čemer se priznava, da v zvezi z nekaterimi vidiki popolna enotnost oznak po vsej EU ni nujno edini in zaželen način za uresničitev zelenih ciljev. Ravno nasprotno, to bi odpravilo možnost za hitro prilagajanje spreminjajočim se potrebam in okoliščinam veljavnih pravil.

Uskladitev je določena za predpakirana živila, ki bi lahko bila del trgovine znotraj Skupnosti. Države članice lahko uvedejo pravila, kadar proizvodi niso predmet trgovine znotraj Skupnosti, kot so živila, ki niso predpakirana, in živila, ki jih dostavljajo obrati javne prehrane.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti zaradi naslednjega(-ih) razloga(-ov).

Predlog usklajuje regulativni okvir za horizontalne določbe v zvezi z označevanjem živil ter s tem prispeva k varstvu potrošnikov, tako da zagotavlja, da potrošniki prejemajo ustrezne informacije, ki jim omogočajo varno, zdravo in trajnostno izbiro živil na podlagi informacij. Predlagani ukrepi zadostujejo v smislu doseganja ciljev zagotavljanja, da lahko potrošniki izbirajo na podlagi informacij, ter zagotavljanja nemotenega delovanja notranjega trga. Hkrati tudi ne nalagajo prevelikega ali neutemeljenega bremena.

Neuskladitev bi povzročila širjenje nacionalnih pravil, kar bi povečalo obremenitev industrije in pomanjkanje jasnosti za potrošnike. Finančna obremenitev je majhna, ker večina določb že obstaja, medtem ko imajo proizvajalci na voljo dovolj časa, da vključijo vse nove zahteve v redne spremembe oznak.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: uredba, soureditev.

Druge sredstva ne bi zadoščala zaradi naslednjega(-ih) razloga(-ov).

Obstoječa pravila so na splošno predpisujoča in dajejo državam članicam malo prožnosti glede njihove uporabe. Direktiva bi povzročila nedosleden pristop v Skupnosti, kar bi privedlo do negotovosti za potrošnike in industrijo. Uredba zagotavlja skladen pristop za industrijo in zmanjšuje upravno obremenitev, ker se industriji ni treba seznanjati s posameznimi uredbami držav članic. Smernice, samoureditev ali prostovoljni pristopi bi povzročili neskladnost in morebitno zmanjšanje količine informacij za potrošnike, kar ne bi bilo sprejemljivo. Vendar obstajajo vidiki zakonodaje, za katere je primeren prožnejši pristop, zato se za navedene vidike v osnutku predloga razvija nadomestna oblika upravljanja, ki temelji na blagi zakonodaji in prostovoljnih obveznostih.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Jih ni.

5. DODATNE INFORMACIJE

- **Simulacija, pilotna faza in prehodno obdobje**

Za predlog bo veljalo prehodno obdobje.

- **Poenostavitev**

Predlog določa poenostavitve zakonodaje.

Uporaba uredbe kot pravnega instrumenta podpira cilj poenostavitve, ker zagotavlja, da morajo vsi udeleženci hkrati upoštevati ista pravila.

Združitev Direktive 2000/13/ES z Direktivo 90/496/EGS o označevanju hranilne vrednosti v en instrument poenostavlja regulativni okvir. Poleg tega predlog poenostavlja strukturo zakonodaje iz Direktive 2000/13/ES s prenovitvijo in premeščanjem določb, ki že veljajo v okviru sedanje horizontalne zakonodaje o označevanju živil. Z obravnavo nekaterih posebnih političnih vprašanj bo predlog bistveno prispeval k enostavnejšemu usklajevanju in boljši jasnosti za zainteresirane strani.

Predlog je vključen v tekoči program Komisije za posodobitev in poenostavitev pravnega reda ter v njen delovni in zakonodajni program v skladu z referenčnim dokumentom 2006/SANCO/001.

- **Razveljavitev obstoječe zakonodaje**

Sprejetje predloga bo povzročilo razveljavitev obstoječe zakonodaje.

- **Prenovitev**

Predlog vključuje prenovitev.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP, zato se mora razširiti na Evropski gospodarski prostor.

- **Podrobna obrazložitev predloga**

Uredba določa podlago za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z živi pri določanju splošnih načel in zahtev zakonodaje o informacijah o živilih (poglavji II in III).

Poglavje IV (obvezne informacije) poenostavlja obstoječo zakonodajo, pri čemer ohranja osrednje obvezne podatke za označevanje. Z vnosom opredelitev in podrobnih ali posebnih pravil v priloge je besedilu lažje slediti in ga spreminjati.

Pravila za označevanje podatkov o kraju porekla so pojasnjena.

Oddelek 3 poglavja IV določa, da so informacije o hranilni vrednosti za energetske vrednosti ter količina maščob, nasičenih maščobnih kislin, ogljikovih hidratov, pri čemer je posebej označena vsebnost sladkorjev, in soli obvezne ter zahteva, da se te informacije navedejo v osrednjem vidnem polju na oznaki.

V poglavju VII je vzpostavljen sistem za upravljanje informacij o živilih za nacionalne sheme, da se spodbudi vzpostavitev interaktivnega in trajnostnega postopka izmenjave informacij na ravni države članice in s tem omogoči razvoj nacionalnih nezavezujočih shem na podlagi najboljših praks. Komisija bo na ravni Skupnosti spodbujala in organizirala izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo o dejavnostih, povezanih z razvojem nacionalnih shem.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe³,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 153 Pogodbe določa, da mora Skupnost prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 95 Pogodbe.
- (2) Prosti pretok varnih in kakovostnih živil je bistven vidik notranjega trga ter znatno prispeva k zdravju in dobremu počutju državljanov ter njihovim socialnim in gospodarskim interesom.
- (3) Za doseganje visoke ravni varstva potrošnikov in zagotovitev njihove pravice do informacij je treba zagotoviti, da so potrošniki ustrezno obveščeni o živilih, ki jih uživajo. Na odločitve potrošnikov lahko med drugim vplivajo zdravstveni, gospodarski, okoljski ter socialni in etični vidiki.
- (4) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane⁴ določa, da je splošno načelo živilske zakonodaje zagotoviti podlago za potrošnike, da lahko živila, ki jih uživajo, izbirajo na podlagi informacij, ter preprečiti prakse, ki lahko potrošnika zavajajo.

¹ UL L xxx, xx.xx.xxxx., str. xx.

² UL L xxx, xx.xx.xxxx., str. xx.

³ Mnenje Evropskega parlamenta z dne, Skupno stališče Sveta z dne

⁴ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 575/2006 (UL L 100, 8.4.2006, str. 3).

- (5) Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu⁵ zajema nekatere vidike zagotavljanja informacij potrošnikom, zlasti za preprečevanje zavajajočih ukrepov in opustitev informacij. Splošna načela o nepoštenih poslovnih praksah je treba dopolniti s posebnimi pravili v zvezi z zagotavljanjem informacij o živilih potrošnikom.
- (6) Pravila Skupnosti o označevanju živil, ki veljajo za vsa živila, so določena v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil⁶. Večina določb iz navedene direktive izhaja iz leta 1978, zato jih je treba posodobiti.
- (7) Direktiva Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil⁷ določa pravila o vsebini in navedbi informacij o hranilni vrednosti na predpakiranih živilih. Vključitev informacij o hranilni vrednosti je prostovoljna, razen če ni navedena trditev v zvezi s hranilno vrednostjo živila. Večina določb iz navedene direktive izhaja iz leta 1990, zato jih je treba posodobiti.
- (8) Splošne zahteve za označevanje so dopolnjene s številnimi določbami, ki se uporabljajo za vsa živila v posebnih okoliščinah ali za nekatere kategorije živil. Razen tega obstajajo številna posebna pravila, ki veljajo za posebna živila.
- (9) Medtem ko prvotni cilji in osrednji sestavni deli sedanje zakonodaje o označevanju še vedno veljajo, je zakonodajo treba poenostaviti, da se zagotovita enostavnejše usklajevanje in boljša jasnost za zainteresirane strani, ter posodobiti tako, da se upošteva nov razvoj na področju informacij o živilih.
- (10) Obstaja javni interes za povezavo med prehrano in zdravjem ter izbiro ustrezne prehrane, ki ustreza potrebam posameznika. Komisija v Beli knjigi o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo⁸ ugotavlja, da je označevanje hranilne vrednosti pomembno orodje za obveščanje potrošnikov o sestavi živil ter jim pomaga, da lahko izbirajo na podlagi informacij. Strategija potrošniške politike EU 2007–2013 poudarja, da je omogočanje izbire potrošnikom na podlagi informacij bistveno za učinkovito konkurenco in blaginjo potrošnikov. Poznavanje osnovnih načel prehranjevanja in ustrezne informacije o hranilni vrednosti na živilih lahko znatno prispevajo k temu, da se potrošnikom omogoči izbira živil na podlagi informacij.
- (11) Za izboljšanje pravne gotovosti in zagotovitev racionalnosti in skladnosti izvajanja je primerno razveljaviti direktivi 90/496/EGS in 2000/13/ES ter ju nadomestiti z eno samo uredbo, ki zagotavlja gotovost za potrošnike in industrijo ter zmanjšuje upravno obremenitev.

⁵ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

⁶ UL L 109, 6.5.2000, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/142/ES (UL L 368, 23.12.2006, str. 110).

⁷ UL L 276, 6.10.1990, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/120/ES (UL L 333, 20.12.2003, str. 51).

⁸ COM(2007) 279.

- (12) Zaradi jasnosti je primerno razveljaviti druge horizontalne akte in jih vključiti v to uredbo, in sicer Direktivo Komisije 87/250/EGS z dne 15. aprila 1987 o navajanju volumenskega deleža alkohola pri označevanju alkoholnih pijač za prodajo končnim potrošnikom⁹, Direktivo Komisije 94/54/ES z dne 18. novembra 1994 o obveznih navedbah na označbah nekaterih živil poleg tistih, določenih v Direktivi Sveta 79/112/EGS¹⁰, Direktivo Komisije 1999/10/ES z dne 8. marca 1999 o odstopanjih od določb člena 7 Direktive Sveta 79/112/EGS v zvezi z označevanjem živil¹¹, Direktivo Komisije 2002/67/ES z dne 18. julija 2002 o označevanju živil, ki vsebujejo kinin in kofein¹², Uredbo Komisije (ES) št. 608/2004 z dne 31. marca 2004 o označevanju živil in sestavin živil z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli in/ali estri fitostanolov¹³ ter Direktivo Komisije 2004/77/ES z dne 19. aprila 2004, ki dopolnjuje Direktivo 94/54/ES glede označevanja nekaterih živil, ki vsebujejo glicirizinsko kislino in amonijevo sol te kisline¹⁴.
- (13) Določiti je treba sklop skupnih opredelitev, načel, zahtev in postopkov, da se oblikujeta jasen okvir in skupna podlaga za ukrepe Skupnosti in nacionalne ukrepe za upravljanje informacij o živilih.
- (14) Da se upošteva obsežen in evolucijski pristop k informacijam, zagotovljenim potrošnikom v zvezi z živil, ki jih uživajo, sta potrebni široka opredelitev zakonodaje o informacijah o živilih, ki zajema pravila splošne in posebne narave, ter široka opredelitev informacij o živilih, ki zajema informacije, poleg oznak zagotovljene tudi z drugimi sredstvi.
- (15) Pravila Skupnosti se morajo uporabljati samo za podjetja, katerih koncept vključuje določeno stalnost dejavnosti in določeno stopnjo organizacije. Operacije, kot so občasno ravnanje, streženje in prodajanje živil, ki ga izvajajo posamezniki na prireditvah, kot so dobrodelne prireditve ali sejmi in srečanja lokalnih skupnosti, niso zajete v področje uporabe te uredbe.
- (16) Zakonodaja o informacijah o živilih mora zagotavljati zadostno prožnost, da je lahko v koraku z novimi zahtevami potrošnikov glede informacij, ter ravnovesje med varstvom notranjega trga in razlikami v razumevanju potrošnikov v državah članicah.
- (17) Glavna pozornost v zvezi z zahtevo po obveznih informacijah o živilih mora biti namenjena omogočanju potrošnikom, da prepoznajo in ustrezno uporabijo živila ter se odločajo glede na svoje prehranske potrebe.
- (18) Vse pripombe o potrebi po obveznih informacijah o živilih morajo upoštevati tudi široko zanimanje večine potrošnikov za razkritje nekaterih informacij, da se omogoči prilagoditev zakonodaje o informacijah o živilih potrebam potrošnikov po informacijah.

⁹ UL L 113, 30.4.1987, str. 57.

¹⁰ UL L 300, 23.11.1994, str. 14. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/77/ES (UL L 162, 30.4.2004, str. 76).

¹¹ UL L 69, 16.3.1999, str. 22.

¹² UL L 191, 19.7.2002, str. 20.

¹³ UL L 97, 1.4.2004, str. 44.

¹⁴ UL L 162, 30.4.2004, str. 76.

- (19) Vendar je treba nove zahteve po obveznih informacijah o živilih oblikovati le, če in kadar je to potrebno, v skladu z načeli subsidiarnosti, sorazmernosti in trajnosti.
- (20) Pravila o informacijah o živilih morajo prepovedati uporabo informacij, ki bi potrošnika zavedle ali živilom pripisovale zdravilne lastnosti. Da je ta prepoved učinkovita, mora veljati tudi za oglaševanje in predstavitev živil.
- (21) Da se prepreči razdrobljenost predpisov o odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti v zvezi z informacijami o živilih, je primerno, da se na tem področju pojasnijo odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti.
- (22) Oblikovati je treba seznam vseh obveznih informacij, ki jih je načeloma treba zagotoviti za vsa živila, namenjena končnemu potrošniku in obratom javne prehrane. Ta seznam mora vključevati informacije, ki jih že zahteva obstoječa zakonodaja, glede na to, da se na splošno šteje kot koristen pravni red za informiranje potrošnikov.
- (23) Za upoštevanje sprememb in razvoja na področju informacij o živilih je treba oblikovati določbe za pooblastitev Komisije, da spremeni seznam obveznih informacij z dodajanjem ali odstranitvijo podatkov, in za možnost razpoložljivosti nekaterih podatkov prek drugih sredstev. Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi morajo olajšati pravočasne in ustrezne spremembe zahtev po informacijah o živilih.
- (24) Nekatere sestavine ali druge snovi, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in so v njih še vedno prisotne, so vzrok alergij ali preobčutljivosti pri potrošnikih, pri čemer so nekatere alergije ali preobčutljivosti nevarne za zdravje potrošnikov. Pomembno je, da se omogočijo informacije o prisotnosti aditivov za živila, pripomočkov za predelavo in drugih snovi z alergenim učinkom, tako da lahko potrošniki z alergijo ali preobčutljivostjo na hrano sprejmejo varne odločitve na podlagi informacij.
- (25) Označbe na živilih morajo biti jasne in razumljive za pomoč potrošnikom, ki želijo več informacij pri izbiri živil in prehrane. Študije kažejo, da je čitljivost pomembna za povečanje možnosti vpliva informacij na označbah na uporabnike in da je majhnost črk eden glavnih vzrokov za nezadovoljstvo potrošnikov v zvezi z označbami na živilih.
- (26) Za zagotavljanje informacij o živilih je treba upoštevati vse načine dobave živil potrošnikom, vključno s prodajo živil s sredstvi komuniciranja na daljavo. Čeprav je jasno, da morajo vsa živila, ki se dobavljajo prek prodaje na daljavo, izpolnjevati enake zahteve po informacijah kot živila, ki se prodajajo v trgovinah, je treba pojasniti, da morajo biti v takih primerih na voljo tudi zadevne obvezne informacije o živilih pred zaključitvijo nakupa.
- (27) Da se potrošnikom zagotovijo informacije o živilih, ki so nujne za sprejemanje odločitev na podlagi informacij, morajo biti na mešanih alkoholnih pijačah navedene informacije o njihovih sestavinah.

- (28) Prav tako je potrošnikom pomembno zagotoviti informacije o drugih alkoholnih pijačah. Posebna pravila Skupnosti že obstajajo za označevanje vina. Uredba Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino¹⁵ določa izčrpen sklop tehničnih standardov, ki v celoti zajemajo vse enološke prakse, metode proizvodnje ter načine predstavitve in označevanja vin, kar zagotavlja, da so zajete vse stopnje verige ter da so potrošniki zaščiteni in ustrezno informirani. Ta zakonodaja zlasti natančno in izčrpno opisuje snovi, ki se bodo najverjetneje uporabljale v proizvodnem postopku, skupaj s pogoji za njihovo uporabo prek pozitivnega seznama enoloških praks in obdelav, pri čemer je vsakršna praksa, ki ni vključena v seznam, prepovedana. Zato je vino na tej stopnji primerno izvzeti iz obveznosti navedbe sestavin in označbe hranilne vrednosti. Za pivo in žgane pijače iz člena 2(1) Uredbe (ES) št. [...] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89¹⁶ ter z namenom zagotoviti skladen pristop in skladnost s pogoji, določenimi za vino, se uporabljajo iste izjeme. Vendar bo Komisija pripravila poročilo po petih letih od začetka veljavnosti te uredbe in lahko po potrebi predlaga posebne zahteve v okviru te uredbe.
- (29) Navedba države izvora ali kraja porekla živila je obvezna, kadar koli je verjetno, da bo pomanjkanje teh informacij potrošnika zavedlo glede prave države izvora ali kraja porekla navedenega izdelka. V drugih primerih je odločitev o navedbi države izvora ali kraja porekla prepuščena nosilcem živilske dejavnosti. V vsakem primeru navedba države izvora ali kraja porekla potrošnika ne sme zavajati in mora temeljiti na jasno opredeljenih merilih, ki zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za industrijo in izboljšujejo potrošnikovo razumevanje informacij v zvezi z državo izvora ali krajem porekla živila. Takšna merila se ne smejo uporabljati za navedbe, povezane z imenom ali naslovom nosilca živilske dejavnosti.
- (30) V nekaterih primerih bodo nosilci živilske dejavnosti morda želeli izpostaviti, da je izvor živila Evropska skupnost, in s tem usmeriti pozornost potrošnikov na kakovost svojih izdelkov in proizvodne standarde Evropske unije. Takšne navedbe morajo prav tako biti skladne z usklajenimi merili.
- (31) Nepreferencialna pravila o poreklu blaga Evropske skupnosti določa Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti¹⁷, njihove izvedbene določbe pa Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti¹⁸. Opredelitev države izvora živil bo temeljila na teh pravilih, ki so dobro znana trgovskim podjetjem in upravam, ter morala olajšati njihovo izvajanje.

¹⁵ UL L 179, 14.7.1999, str. 1.

¹⁶ UL L [...], [...], str.[...].

¹⁷ UL L 302, 19.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

¹⁸ UL L 253, 11.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 883/2005 (UL L 148, 11.6.2005, str. 5).

- (32) Označba hranilne vrednosti na živilih zadeva informacije o prisotnosti energijskih in nekaterih hranilnih snovi v živilih. Obvezno zagotavljanje informacij o hranilni vrednosti mora pomagati pri ukrepih na področju izobraževanja javnosti o hranilni vrednosti in podpirati izbiranje živil na podlagi informacij.
- (33) Bela knjiga Komisije o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo je poudarila nekatere hranilne elemente, ki so pomembni za javno zdravje. Zato je primerno, da zahteve o obveznem zagotavljanju informacij o hranilni vrednosti upoštevajo takšne elemente.
- (34) Na splošno se potrošniki ne zavedajo potencialnega prispevka alkoholnih pijač k njihovi splošni prehrani. Zato je primerno zagotoviti navedbo informacij o vsebnosti hranilnih snovi zlasti mešanih alkoholnih pijač.
- (35) Zaradi doslednosti in usklajenosti zakonodaje Skupnosti mora biti prostovoljna vključitev prehranskih ali zdravstvenih trditev na oznakah živil v skladu z Uredbo (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih¹⁹.
- (36) V izogib nepotrebnim obremenitvam industrije je nekatere kategorije živil, ki niso predelane ali za katere informacije o hranilni vrednosti niso odločilen dejavnik za potrošnikovo odločitev, primerno izvzeti iz obveznosti označevanja hranilne vrednosti, razen če je obveznost zagotavljanja takšnih informacij določena v drugi zakonodaji Skupnosti.
- (37) Zagotovljene informacije morajo biti glede na sedanjo raven znanja o prehrani preproste in lahko razumljive, ker to ustreza povprečnemu potrošniku in izpolnjuje namene informiranja, zaradi katerega je bilo označevanje uvedeno. Raziskave so pokazale, da so informacije v osrednjem vidnem polju ali na sprednji strani embalaže koristne za potrošnike pri odločanju o nakupu. Zaradi zagotavljanja, da lahko potrošniki pri kupovanju živil brez težav vidijo bistvene informacije o hranilni vrednosti, morajo biti takšne informacije v osrednjem vidnem polju na oznaki.
- (38) Nedavni razvoj v zvezi z navajanjem hranilne vrednosti, razen na 100 g/100 ml/obrok, nekaterih držav članic in organizacij v živilskem sektorju kaže, da so takšne sheme potrošnikom všeč, ker lahko z njimi hitreje sprejemajo odločitve na podlagi informacij. Vendar v vsej Skupnosti ni dokazov o tem, kako povprečen potrošnik razume in uporablja drugače navedene informacije. Zato je primerno, da se omogočita razvoj različnih shem in nadaljevanje raziskav o razumevanju potrošnikov v različnih državah članicah, da se lahko po potrebi uvedejo usklajene sheme.
- (39) Navedbe količine hranilnih elementov in primerjalnih kazalcev v osrednjem vidnem polju v lahko prepoznavni obliki, da se omogoči ocena hranilne vrednosti živila, je treba v celoti upoštevati kot del označbe hranilne vrednosti in se ne smejo obravnavati kot skupina posameznih navedb.

¹⁹ UL L 404, 30.12.2006, str. 9. Uredba, kakor je bila spremenjena z ...

- (40) Izkušnje kažejo, da prostovoljno navajanje informacij o živilih v številnih primerih ogroža jasnost obveznih informacij o živilih. Zato je treba zagotoviti merila, ki bodo nosilcem živilske dejavnosti in izvršnim organom pomagala pri vzpostavitvi ravnovesja med zagotavljanjem obveznih in neobveznih informacij o živilih.
- (41) Države članice morajo še naprej imeti možnost, odvisno od lokalnih dejanskih razmer in okoliščin, da lahko določijo pravila o zagotavljanju informacij v zvezi z živilom, ki niso predpakirana. Čeprav je v takšnih primerih zahteva potrošnika po drugih informacijah omejena, so informacije o možnih alergenih zelo pomembne. Dokazi kažejo, da je mogoče večino primerov alergij na živila izslediti nazaj do živila, ki ni predpakirano. Zato je treba potrošniku vedno zagotoviti takšne informacije.
- (42) Države članice naj ne bi sprejele drugih določb, razen določb iz te uredbe, na področju, ki ga usklajujejo, razen če je to posebej navedeno.
- (43) Pravila o informacijah o živilih se morajo prilagoditi hitrim spremembam v socialnem, gospodarskem in tehnološkem okolju.
- (44) V zvezi z nekaterimi vidiki informacij o živilih, ki sprožajo razvoj inovativnih in sodobnih poslovnih praks, je nujno omogočiti dovolj poskusov in potrošniških raziskav ter zagotoviti trdne dokaze o najboljših sistemih. Zato se mora v takšnih primerih zakonodaja Skupnosti o informacijah o živilih omejiti na določanje obveznih bistvenih zahtev, ki določajo raven varstva potrošnikov in informacij ter omogočajo prožnost za izpolnjevanje takšnih zahtev, na način, ki je skladen z določbami o notranjem trgu.
- (45) Za zagotovitev, da so podrobnejše zahteve po informacijah o živilih oblikovane in določene na dialektičen način ter izhajajo iz najboljših praks, morajo prožni mehanizmi na ravni Skupnosti in nacionalni ravni temeljiti na odprtem in preglednem javnem posvetovanju ter stalnem sodelovanju med širokim krogom predstavnikov zainteresiranih strani. Rezultat takšnih mehanizmov je lahko oblikovanje nacionalnih neobvezujočih shem na podlagi zanesljivih potrošniških raziskav in obsežnih posvetovanj z zainteresiranimi stranmi. Treba je uvesti mehanizme, ki potrošnikom omogočajo, da opredelijo živila, označena v skladu z nacionalno shemo, na primer z identifikacijsko številko ali simbolom.
- (46) Za zagotovitev ravni doslednosti doseženih rezultatov v različnih državah članicah je treba spodbujati nenehno izmenjavo in souporabo najboljših praks in izkušenj med državami članicami in s Komisijo ter spodbujati sodelovanje zainteresiranih strani pri takšni izmenjavi.
- (47) Države članice izvedejo uradni nadzor za zagotavljanje skladnosti s to uredbo v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

- (48) Sklicevanje na Direktivo 90/496/EGS v Uredbi (ES) št. 1924/2006 in Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom²⁰ je treba posodobiti, tako da se upošteva ta uredba. Uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (49) Da se zainteresiranim stranem, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, omogoči zagotavljanje informacij o hranilni vrednosti njihovih proizvodov, je treba postopoma s podaljšanjem prehodnih obdobj uvesti izvajanje ukrepov za obvezne informacije o hranilni vrednosti z dodatnim prehodnim obdobjem za mikropodjetja.
- (50) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predvidenih ukrepov, ki so zato lažje dosegljivi na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tega, kar je nujno za doseg teh ciljev.
- (51) Za poenostavitev in pospešitev postopka je treba Komisijo pooblastiti za sprejetje izvedbenih ukrepov tehnične narave.
- (52) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil²¹.
- (53) Komisiji je treba dodeliti pooblastila zlasti za spremembo in posodobitev prilog k tej uredbi. Ker navedeni ukrepi veljajo za splošno področje uporabe in so oblikovani, da spremenijo nebistvene elemente te uredbe ter dopolnijo to uredbo z dodajanjem novih nebistvenih elementov, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom, ki ga določa člen 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (54) V nujnem primeru je treba uporabiti nujni postopek iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES za sprejetje sprememb Prilog II in III k tej uredbi –

²⁰ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

²¹ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa podlago za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z informacijami o živilih, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov in njihovih potreb po informacijah, ter hkrati zagotavlja nemoteno delovanje notranjega trga.
2. Ta uredba določa splošna načela, zahteve in odgovornosti, ki urejajo informacije o živilih in zlasti označevanje živil. Uredba določa sredstva, ki zagotavljajo pravico potrošnikov do informacij, in postopke za zagotavljanje informacij o živilih, ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju zadostne prožnosti za odziv na prihodnji razvoj dogodkov in nove zahteve po informacijah.
3. Ta uredba se uporablja za vse stopnje živilske verige, kadar dejavnosti živilske dejavnosti zadevajo zagotavljanje informacij o živilih potrošnikom.

Uredba se uporablja za vsa živila, ki so namenjena končnemu potrošniku, vključno z živilami, ki jih dostavljajo obrati javne prehrane, in živila za dobavo obratom javne prehrane.
4. Ta uredba se uporablja brez poseganja v zahteve za označevanje, določene v posebni zakonodaji Skupnosti, ki se uporablja za posebna živila.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:
 - (a) opredelitev pojmov „živilo“, „živilska zakonodaja“, „živilska dejavnost“, „nosilec živilske dejavnosti“, „prodaja na drobno“, „dajanje v promet“ in „končni potrošnik“ iz člena 2 ter člena 3(1), (2), (3), (7), (8) in (18) Uredbe (ES) št. 178/2002;
 - (b) opredelitev pojmov „predelava“, „nepredelani proizvodi“ in „predelani proizvodi“ iz člena 2(1)(m), (n) in (o) Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil²²;

²² UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

- (c) opredelitev pojmov „aditivi za živila“ in „pomožna sredstva v predelavi“ iz člena 1(2) in sprotne opombe 1 Direktive Sveta 89/107/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaj držav članic o aditivih za živila, ki se smejo uporabljati v živilih, namenjenih za prehrano ljudi²³;
- (d) opredelitev pojma „aroma“ iz člena 1(2)(a) Direktive Sveta 88/388/EGS z dne 22. junija 1988 o približevanju zakonodaje držav članic o aromah za uporabo v živilih in izhodnih surovinah za njihovo proizvodnjo²⁴;
- (e) opredelitev pojmov „meso“ in „mehansko izkoščeno meso“ iz točk 1.1 in 1.14 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004;
- (f) opredelitev pojmov „trditev“, „hranilo“, „druga snov“, „prehranska trditev“ in „zdravstvena trditev“ iz člena 2(2) (1) do (5) Uredbe (ES) št. 1924/2006.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

- (a) „informacije o živilih“ pomeni informacije v zvezi z živilom, ki so na voljo končnemu potrošniku prek oznake, drugega spremnega gradiva ali katerih koli drugih sredstev, vključno s sodobnimi tehnološkimi orodji ali verbalno komunikacijo. Ne zajema komercialnih sporočil, opredeljenih v Direktivi 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu²⁵;
- (b) „zakonodaja o informacijah o živilih“ pomeni določbe Skupnosti, ki urejajo informacije o živilih in zlasti označevanje, vključno s splošnimi pravili, ki se uporabljajo za vsa živila ali posebna živila, in pravili, ki se uporabljajo le za posebna živila;
- (c) „obvezne informacije o živilih“ pomeni podatke, ki jih zakonodaja Skupnosti mora zagotavljati končnemu potrošniku;
- (d) „obrati javne prehrane“ pomeni vsak obrat (vključno z vozilom ali vgrajeno ali premično stojnico), kot so restavracije, menze, šole in bolnišnice, v katerih se med izvajanjem dejavnosti živila pripravijo za dobavo končnemu potrošniku in so pripravljena za uživanje brez nadaljnje priprave;
- (e) „predpakirano živilo“ pomeni vsako posamezno enoto, ki se kot taka predstavlja končnemu potrošniku in obratom javne prehrane ter jo sestavlja živilo in embalaža, v katero je dano, preden se ponudi v prodajo, ne glede na to, ali ta embalaža popolnoma ali samo delno zapira živilo, vendar v vsakem primeru na tak način, da vsebine ni mogoče spremeniti, ne da bi embalažo odprli ali spremenili;

²³ UL L 40, 11.2.1989, str. 27.

²⁴ UL L 184, 15.7.1988, str. 61.

²⁵ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

- (f) „sestavina“ pomeni vsako snov, vključno z aditivi za živilo in encimi ter vsemi sestavljenimi sestavinami v živilih, ki se uporabljajo pri proizvodnji ali pripravi živila in so še vedno prisotne v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki; ostanki se ne štejejo za sestavine;
- (g) „kraj porekla“ pomeni vsak navedeni kraj, iz katerega živilo izvira, in to ni „država izvora“, kot je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92;
- (h) „sestavljena sestavina“ pomeni sestavino, ki je sama proizvod iz več kot ene sestavine;
- (i) „oznaka“ pomeni vsako znamko, žig, znak, slikovni znak ali drug opis v pisni, tiskani, odtisnjeni, označeni, vtisnjeni ali ožigosani obliki ali priložen k embalaži živila;
- (j) „označevanje“ pomeni vse navedbe, podatke, trgovska imena, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršno koli vrsto embalaže, dokument, obvestilo, oznako, obroček ali vratno etiketo, ki spremlja ali se nanaša na tako živilo;
- (k) „vidno polje“ pomeni vse površine embalaže, ki jih je mogoče prebrati z ene točke, ter omogoča hiter in enostaven dostop do informacij za označevanje, da je potrošniku omogočeno branje teh informacij brez obračanja embalaže;
- (l) „pravno ime“ pomeni ime živila, določenega z določbami Skupnosti, ki zanj veljajo, ali če takšnih določb Skupnosti ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane;
- (m) „običajno ime“ pomeni ime, ki je sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom v državi članici, v kateri se proizvod prodaja;
- (n) „opisno ime“ pomeni ime, ki zagotavlja opis živila in po potrebi njegove uporabe, pri čemer je dovolj jasno, da potrošniku omogoča razumevanje dejanske narave živila in razlikovanje od drugih proizvodov, s katerimi bi ga lahko zamenjal;
- (o) „osnovna(-e) sestavina(-e)“ pomeni bistveno in/ali opredeljujočo sestavino živila;
- (p) „bistvena(-e) sestavina(-e)“ pomeni sestavino živila, ki predstavlja več kot 50 % tega živila;
- (q) „opredeljujoča(-e) sestavina(-e)“ je vsaka sestavina živila, ki jo potrošnik običajno povezuje z imenom živila in za katero je v večini primerov treba navesti njeno količino;
- (r) „bistvene zahteve“ pomeni zahteve, na podlagi katerih je raven varstva potrošnikov in informacij o živilih določena glede na dano vprašanje in ki so določene v aktu Skupnosti, kar omogoča razvoj nacionalnih shem iz člena 44;

- (s) „datum minimalnega roka trajanja živila“ je datum, do katerega to živilo ohrani svoje značilne lastnosti, kadar je pravilno shranjeno;
 - (t) „najboljše prakse“ pomeni standarde, sheme, pobude ali kakršne koli druge dejavnosti, ki jihodobrijo pristojni organi ter so se z izkušnjami in raziskavami izkazali kot najučinkovitejši za večino potrošnikov ter se obravnavajo kot vzorčni primeri, ki služijo za zgled.
3. V tej uredbi se država izvora živila nanaša na izvor živila, kakor je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92.
4. Uporabljajo se tudi posebne opredelitve pojmov iz Priloge I.

POGLAVJE II

SPLOŠNA NAČELA GLEDE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 3 Splošni cilji

1. Navajanje informacij o živilih zagotavlja visoko raven varovanja zdravja in interesov potrošnikov z zagotavljanjem podlage končnim potrošnikom za odločanje na podlagi informacij in za varno uporabo živil, zlasti v zvezi z zdravstvenimi, gospodarskimi, okoljskimi ter socialnimi in etičnimi vidiki.
2. Cilj zakonodaje o informacijah o živilih je v Skupnosti zagotoviti prosti pretok živil, ki se zakonito proizvajajo in tržijo, po potrebi ob upoštevanju potrebe po zaščiti zakonitih interesov proizvajalcev in za pospeševanje proizvodnje kakovostnih proizvodov.
3. Kadar zakonodaja o informacijah o živilih določi nove zahteve, se upoštevajo potrebe po prehodnem obdobju po začetku veljavnosti novih zahtev, v katerem se lahko živila z oznakami, ki niso v skladu z novimi zahtevami, dajo v promet in se zaloge takšnih živil, ki so bila dana v promet pred iztekom prehodnega obdobja, še naprej prodajajo, dokler se ne porabijo.

Člen 4 Načela, ki urejajo obvezne informacije o živilih

1. Kadar zakonodaja o informacijah o živilih zahteva obvezne informacije o živilih, te zlasti zadevajo informacije, ki spadajo v eno od naslednjih kategorij:
 - (a) informacije o identiteti in sestavi, lastnostih ali drugih značilnostih živila;
 - (b) informacije o varovanju zdravja potrošnikov in varni uporabi živila. Zlasti zadevajo informacije o:
 - (i) sestavi, ki lahko škodi zdravju nekaterih skupin potrošnikov;

- (ii) roku uporabnosti, shranjevanju in varni uporabi;
 - (iii) vplivu na zdravje, vključno s tveganjem in posledicami v zvezi s škodljivim in nevarnim uživanjem živila;
 - (c) informacije o hranilni vrednosti, da se potrošnikom, tudi tistim s posebnimi prehranskimi potrebami, omogoči odločanje na podlagi informacij.
2. V zvezi s potrebo po obveznih informacijah o živilih je treba upoštevati splošno potrebo večine potrošnikov po nekaterih informacijah, ki jim pripisujejo poseben pomen, ali vse splošno sprejete koristi za potrošnike, da se jim omogoči odločanje na podlagi informacij.

Člen 5 ***Posvetovanje z Agencijo***

Vsi ukrepi v okviru zakonodaje o informacijah o živilih, ki bi lahko vplivali na javno zdravje, se sprejmejo po posvetovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane.

POGLAVJE III

SPLOŠNE ZAHTEVE PO INFORMACIJAH O ŽIVILIH IN ODGOVORNOST NOSILCEV ŽIVILSKE DEJAVNOSTI

Člen 6 ***Osnovna zahteva***

Vsem živilom, namenjenim za dobavo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, so priložene informacije o živilih v skladu s to uredbo.

Člen 7 ***Prakse poštenega informiranja***

1. Informacije o živilih ne smejo biti zavajajoče za potrošnika, zlasti:
- (a) glede značilnosti živila in zlasti njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, roka uporabe, države izvora ali kraja porekla, načina proizvodnje ali pridelave;
 - (b) glede navedbe učinka ali lastnosti, ki jih živilo nima;
 - (c) glede napeljevanja, da ima živilo posebne značilnosti, čeprav imajo dejansko vsa podobna živila take značilnosti.
2. Informacije o živilih so točne, jasne in potrošniku lahko razumljive.

3. Ob upoštevanju odstopanj, določenih z zakonodajo Skupnosti, ki se uporablja za naravne mineralne vode in živila za posebne prehranske namene, informacije o živilih nobenemu živilu ne pripisujejo lastnosti, kot so preprečevanje, zdravljenje ali ozdravljenje bolezni pri ljudeh, ali opozarjajo na take lastnosti.
4. Prepoved iz odstavka 3 se uporablja tudi za:
 - (a) oglaševanje;
 - (b) predstavitev živil, zlasti njihove oblike, videza ali embalaže, uporabljene materiale za embalažo, način, kako so razporejena, in okolje, v katerem so razstavljena.

Člen 8 **Odgovornosti**

1. Brez poseganja v odstavka 3 in 4 nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo skladnost z zahtevami zakonodaje o informacijah o živilih, ki so pomembne za njihove dejavnosti, in preverijo, ali so takšne zahteve izpolnjene.
2. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom ne spremenijo informacij, ki spremljajo živilo, če bi takšne spremembe zavajale končnega potrošnika ali drugače znižale raven varstva potrošnikov, zlasti v zvezi z zdravjem.
3. Nosilci živilske dejavnosti, ki prvič dajejo na trg živila, namenjena za ponudbo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, zagotovijo prisotnost in točnost informacij o živilih v skladu z veljavno zakonodajo o informacijah o živilih.
4. Nosilci živilske dejavnosti, ki so odgovorni za maloprodajo ali distribucijske dejavnosti, ki ne vplivajo na informacije o živilih, delujejo s potrebno skrbnostjo, da v mejah svojih zadevnih dejavnosti zagotovijo upoštevanje veljavnih zahtev po informacijah o živilih, zlasti tako, da ne dobavljajo živil, za katere na podlagi informacij, ki jih imajo kot strokovnjaki, vedo ali menijo, da niso skladna z zahtevami.
5. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo, da se informacije v zvezi z živilom, ki niso predpakirana, prenesejo nosilcu, ki prejme živila, da bi se končnemu potrošniku po potrebi zagotovile obvezne informacije o živilih iz člena 9(1)(a) do (c) in (f).
6. V naslednjih primerih nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo, da se obvezni podatki, ki se zahtevajo v skladu s členom 9, navedejo na zunanji embalaži, v kateri je živilo predstavljeno za trženje, ali na komercialnih dokumentih za živila, kadar je mogoče zagotoviti, da so takšni dokumenti priloženi živilom, na katera se nanašajo, ali so bili poslani pred ali sočasno z dobavo:
 - (a) kadar so predpakirana živila namenjena končnemu potrošniku, vendar se tržijo na stopnji pred prodajo končnemu potrošniku, in kadar na navedeni stopnji ne gre za prodajo obratom javne prehrane;

- (b) kadar so predpakirana živila namenjena za dobavo obratom javne prehrane za pripravo, predelavo, razdelitev ali rezanje.

Ne glede na pododstavek 1 nosilci živilske dejavnosti zagotovijo, da so podatki iz člena 9(1)(a), (f) in (h) navedeni tudi na zunanji embalaži, v kateri so živila predstavljena za trženje.

POGLAVJE IV

OBVEZNE INFORMACIJE O ŽIVILIH

ODDELEK 1

VSEBINA IN PREDSTAVITEV

Člen 9

Seznam obveznih podatkov

1. V skladu s členi 10 do 34 in ob upoštevanju izjem iz tega poglavja je obvezna navedba naslednjih podatkov:
 - (a) ime živila;
 - (b) seznam sestavin;
 - (c) sestavine iz Priloge II, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, in katera koli snov, dobljena iz njih;
 - (d) količina nekaterih sestavin ali kategorij sestavin;
 - (e) neto količina živila;
 - (f) datum minimalnega roka trajanja ali datum uporabe;
 - (g) kakršna koli posebna navodila za shranjevanje ali uporabo;
 - (h) ime ali naziv podjetja in naslov proizvajalca, pakirnice ali prodajalca s sedežem v Skupnosti;
 - (i) država izvora ali kraj porekla v primerih, kadar bi pomanjkanje teh podatkov lahko bistveno zavedlo potrošnika glede prave države izvora ali kraja porekla živila, zlasti če bi informacije, priložene živilu, ali oznaka kot celota sicer pomenile, da ima živilo drugačno državo izvora ali kraj porekla; v takšnih primerih je navedba v skladu s pravili iz člena 35(3) in (4) ter pravili, določenimi v skladu s členom 35(5);

- (j) navodila za uporabo v primeru, kadar bi bilo živilo nemogoče ustrezno uporabiti brez teh navodil;
 - (k) za pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, dejansko alkoholno stopnjo v volumenskih odstotkih;
 - (l) označba hranilne vrednosti.
2. Podatki iz odstavka 1 se navedejo z uporabo besed in števil, razen če so potrošniki o enem ali več podatkih obveščeni na drugačen način, določen z izvedbenimi ukrepi, ki jih je sprejela Komisija. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
3. Komisija lahko spremeni seznam obveznih podatkov iz odstavka 1. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 10

Dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil

1. Poleg podatkov iz člena 9(1) so v Prilogi III določeni dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil.
2. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(4).

Člen 11

Odstopanje od zahtev po obveznih podatkih

Za posebne vrste ali kategorije živil lahko Komisija v izjemnih primerih omogoči odstopanje od zahtev iz člena 9(1)(b) in (f), če takšno odstopanje ne povzroči nezadostne obveščenosti končnega potrošnika in obratov javne prehrane. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 12

Teža in količina

Člen 9 ne posega v natančnejše določbe Skupnosti v zvezi s težo in količino.

Člen 13

Razpoložljivost in namestitve obveznih informacij o živilih

1. Obvezne informacije o živilih so na voljo in zlahka dostopne za vsa živila v skladu s to uredbo.

2. V primeru predpakiranih živil se obvezne informacije o živilih navedejo na embalaži ali oznaki, pritrjeni nanjo.
3. Komisija lahko določi razpoložljivost nekaterih obveznih podatkov s pomočjo drugih sredstev, razen na embalaži ali oznaki, pod pogojem, da so izpolnjeni glavna načela in zahteve iz poglavja II te uredbe. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
4. Za nepredpakirana živila se uporabljajo določbe člena 41.

Člen 14

Prikaz obveznih podatkov

1. Brez poseganja v posebno zakonodajo Skupnosti, ki se uporablja za posebna živila v zvezi z zahtevami iz člena 9(1)(a) do (k), so obvezni podatki iz člena 9(1), kadar so navedeni na embalaži ali na oznaki, pritrjeni nanjo, natisnjeni na embalaži ali oznaki z znaki, velikimi najmanj 3 mm, ter so prikazani tako, da je med tiskanim besedilom in ozadjem velik kontrast.
2. Podatki iz člena 9(1)(a), (e) in (k) so prikazani v istem vidnem polju.
3. Komisija lahko sprejme podrobna pravila v zvezi s prikazom obveznih podatkov in razširitvijo zahtev iz odstavka 2 na dodatne obvezne podatke za posebne kategorije ali vrste živil iz členov 10 in 38. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
4. Najmanjša dovoljena velikost črk iz odstavka 1 se ne uporablja v primeru embalaže ali posod, katerih največja površina je manjša od 10 cm².
5. Odstavek 2 se ne uporablja v primeru živil iz člena 17(1) in (2).
6. Obvezne informacije o živilih so označene na vidnem mestu tako, da so zlahka vidne, jasno čitljive, in po potrebi neizbrisne. Nikakor ne smejo biti prekrите, zakrite ali ločene z drugim pisnim ali slikovnim gradivom ali manj opazne zaradi njega ali katerega koli drugega dodatnega gradiva.

Člen 15 **Prodaja na daljavo**

Brez poseganja v zahteve po obveščanju iz člena 9 v primeru živil, ponujenih za prodajo s sredstvi za komuniciranje na daljavo, kot so opredeljeni v členu 2 Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo²⁶:

- (a) obvezne informacije o živilih so na voljo pred zaključitvijo nakupa in so navedene na podpornem gradivu za prodajo na daljavo ali so zagotovljene z drugimi ustreznimi sredstvi;
- (b) podatki iz člena 9(1)(d), (f), (g), (h) in (k) so obvezni samo v trenutku dobave.

Člen 16 **Jezikovne zahteve**

- 1. Brez poseganja v člen 9(2) se obvezne informacije o živilih navedejo v jeziku, ki ga potrošniki držav članic, v katerih se živilo trži, zlahka razumejo.
- 2. Države članice, v katerih se živilo trži, lahko na svojem ozemlju predpišejo, da se podatki navedejo v enem ali več jezikih, ki spadajo med uradne jezike Skupnosti.
- 3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta možnosti, da se podatki navedejo v več jezikih.

Člen 17 **Opustitev navedbe nekaterih obveznih podatkov**

- 1. Pri steklenicah za ponovno uporabo, ki so neizbrisno označene in zato nimajo oznake, obročka ali vratne etikete, so obvezni samo podatki iz člena 9(1)(a), (c), (e), (f) in (l).
- 2. Pri embalažah ali posodah, katerih največja površina je manjša od 10 cm², je obvezna navedba podatkov iz člena 9(1)(a), (c), (e) in (f) na embalaži ali oznaki. Podatki iz člena 9(1)(b) se zagotovijo z drugimi sredstvi ali so na voljo na zahtevo potrošnika.
- 3. Brez poseganja v drugo zakonodajo Skupnosti, ki določa obvezno označbo hranilne vrednosti, navedba označbe iz člena 9(1)(l) ni obvezna za živila iz Priloge IV.

²⁶ UL L 144, 4.6.1997, str. 19.

ODDELEK 2

PODROBNE DOLOČBE IN OBVEZNI PODATKI

Člen 18 **Ime živila**

1. Ime živila je njegovo pravno ime. Če tega imena ni, je ime živila njegovo običajno ime, ali če običajnega imena ni ali se ne uporablja, se navede opisno ime živila.
2. Posebne določbe o uporabi imena živila in podatkih, ki spremljajo živilo, so določene v Prilogi V.

Člen 19 **Seznam sestavin**

1. Seznam sestavin je naveden pod ustreznim naslovom, ki vključuje besedo „sestavine“. Seznam vključuje vse sestavine živila, v padajočem zaporedju glede na težo, kakor je zabeležena med njihovo uporabo pri proizvodnji živila.
2. Sestavine se označijo z značilnim imenom, kjer je primerno, v skladu s pravili iz člena 18 in Priloge V.
3. Tehnična pravila za uporabo odstavkov 1 in 2 so določena v Prilogi VI.

Člen 20 **Opustitev navedbe seznama sestavin**

Seznama sestavin ni treba navesti za naslednja živila:

- (a) sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan;
- (b) gazirano vodo, katere opis navaja, da je bila gazirana;
- (c) fermentirane kise, pridobljene izključno iz ene surovine, pod pogojem, da ni bila dodana nobena druga sestavina;
- (d) sir, maslo, fermentirano mleko in smetano, ki jim ni bila dodana nobena druga sestavina, razen mlečnih proizvodov, encimov in kultur mikroorganizmov, bistvenih za proizvodnjo, ali v primeru sira, razen svežega in predelanega sira, soli, potrebne za njegovo proizvodnjo;

- (e) vino, kot je opredeljeno v Uredbi Sveta (ES) št. 1493/1999, pivo in žgane pijače iz člena 2(1) Uredbe (ES) št. [...] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89. Komisija pripravi poročilo po [petih letih od začetka veljavnosti te uredbe] v zvezi z uporabo člena 19 o teh izdelkih, temu poročilu pa lahko priloži posebne ukrepe za določitev pravil za označevanje sestavin. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3);
- (f) živila iz ene same sestavine, pri katerih:
 - (i) je ime živila enako imenu sestavine ali
 - (ii) ime živila omogoča jasno opredelitev narave sestavine.

Člen 21

Opustitev navedbe sestavnih delov živila na seznamu sestavin

Na seznam sestavin ni treba vključiti naslednjih sestavnih delov živil:

- (a) sestavnih delov sestavine, ki so bili začasno izločeni med proizvodnim postopkom in pozneje ponovno uvedeni, vendar ne presegajo svojih prvotnih deležev;
- (b) živilskih aditivov in encimov:
 - (i) ki so v navedenem živilu prisotni zaradi tega, ker jih vsebuje ena ali več sestavin navedenega živila, pod pogojem, da nimajo tehnološke funkcije v končnem proizvodu, ali
 - (ii) ki se uporabljajo kot predelovalni pripomočki;
- (c) snovi, ki se uporabljajo le v nujno potrebnih količinah kot topila ali medij za hranilne snovi, aditive za živila ali aromo;
- (d) snovi, ki niso aditivi za živila, vendar se uporabljajo na enak način in z enakim namenom kot predelovalni pripomočki ter so še vedno prisotni v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki;
- (e) vode:
 - (i) kadar se voda uporablja med proizvodnim postopkom izključno za ponovno obnovitev sestavine, uporabljene v zgoščeni ali izsušeni obliki, ali
 - (ii) pri tekočem mediju, ki se običajno ne zaužije.

Člen 22

Označevanje nekaterih snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost

1. Vse sestavine iz Priloge II ali vse snovi, ki izvirajo iz sestavin iz navedene priloge, za katere veljajo izjeme iz navedene priloge, se navedejo na oznaki z natančnim sklicevanjem na ime sestavine.

Navedena navedba se ne zahteva, kadar:

- (a) se ime živila jasno sklicuje na zadevno sestavino ali
 - (b) je sestavina iz Priloge II, iz katere izvira snov, že vključena na seznam sestavin.
2. Komisija sistematično ponovno preuči seznam iz Priloge II ter ga po potrebi posodobi na podlagi najnovejšega znanstvenega in tehničnega znanja.

Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(4).
 3. Po potrebi se lahko izdajo tehnične smernice za razlago seznama iz Priloge II v skladu s postopkom iz člena 49(2).

Člen 23

Količinska navedba sestavin

1. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila, je potrebna, kadar:
 - (a) se zadevna sestavina ali kategorija sestavin navede v imenu živila ali jo potrošnik običajno povezuje z navedenim imenom ali
 - (b) je zadevna sestavina ali kategorija sestavin poudarjena na oznaki z besedami, slikami ali grafiko ali
 - (c) je zadevna sestavina ali kategorija sestavin bistvena za opredelitev živila in razlikovanje od proizvodov, s katerimi bi jo bilo možno zamenjati zaradi njenega imena ali videza.
2. Komisija lahko odstavek 1 spremeni z dodajanjem drugih primerov. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
3. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih količinska navedba za nekatere sestavine ni potrebna, so določena v Prilogi VII.

Člen 24
Neto količina

1. Neto količina živila se izrazi v litrih, centilitrih, mililitrih, kilogramih ali gramih, kot je primerno:
 - (a) v enotah za merjenje prostornine pri tekočinah;
 - (b) v enotah za merjenje mase pri drugih proizvodih.
2. Komisija lahko določi, da se neto količina za nekatera določena živila navede na drugačen način, kot je opisan v odstavku 1. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
3. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih navedba neto količine ni potrebna, so določena v Prilogi VIII.

Člen 25
Datum minimalnega roka trajanja in datum uporabe

1. Pri živilih, ki so z mikrobiološkega vidika hitro pokvarljiva in zato lahko po krajšem obdobju predstavljajo neposredno nevarnost za zdravje ljudi, se datum minimalnega roka trajanja zamenja z datumom uporabe.
2. Ustrezen datum se navede v skladu s Prilogo IX.
3. Način navedbe datuma minimalnega roka trajanja iz točke 1(c) v Prilogi IX se lahko določi v skladu s postopkom iz člena 49(2).

Člen 26
Navodila za uporabo

1. Navodila za uporabo živila se navedejo na način, ki omogoča njegovo ustrezno uporabo.
2. Komisija lahko določi pravila, kako naj so navedena navodila navedena v primeru nekaterih živil. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 27
Delež alkohola

1. Pravila o navedbi volumenskega deleža alkohola so pri proizvodih, razvrščenih pod skupne tarifne številke 22.04 in 22.05, pravila, določena v posebnih določbah Skupnosti, ki se uporabljajo za takšne proizvode.

2. Dejanski volumenski delež alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, razen tistih iz odstavka 1, se navede v skladu s Prilogo X.

ODDELEK 3

OZNAKA HRANILNE VREDNOSTI

Člen 28

Povezava z drugo zakonodajo

1. Določbe tega oddelka se ne uporabljajo za živila na področju uporabe naslednje zakonodaje:
 - (a) Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih²⁷;
 - (b) Direktive Sveta 80/777/EGS z dne 15. julija 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod²⁸.
2. Določbe tega oddelka se uporabljajo brez poseganja v Direktivo Sveta 89/398/EGS z dne 3. maja 1989 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanaša na živila za posebne prehranske namene²⁹, in posebne direktive iz člena 4(1) navedene direktive.

Člen 29

Vsebina

1. Označba hranilne vrednosti vključuje (v nadaljnjem besedilu „obvezna označba hranilne vrednosti“):
 - (a) energijsko vrednost;
 - (b) količine maščob, nasičenih maščobnih kislin, ogljikovih hidratov, pri čemer je posebej označena vsebnost sladkorjev, in soli.

Ta odstavek se ne uporablja za vino, kot je opredeljeno v Uredbi Sveta (ES) št. 1493/1999, pivo in žgane pijače iz člena 2(1) Uredbe (ES) št. [...] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89. Komisija pripravi poročilo po *[petih letih od začetka veljavnosti te uredbe]* v zvezi z uporabo tega odstavka o teh izdelkih, temu poročilu pa lahko priloži posebne ukrepe za določitev pravil za obvezno navedbo hranilne vrednosti za te izdelke. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebitnih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

²⁷ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

²⁸ UL L 229, 30.8.1980, str. 1.

²⁹ UL L 186, 30.6.1989, str. 27.

2. Označba hranilne vrednosti lahko vključuje tudi količine ene ali več naslednjih snovi:
 - (a) transmaščobe;
 - (b) enkrat nenasičene maščobne kisline;
 - (c) večkrat nenasičene maščobne kisline;
 - (d) poliole;
 - (e) škrob;
 - (f) prehranske vlaknine;
 - (g) beljakovine;
 - (h) minerale ali vitamine iz točke 1 dela A Priloge XI, ki so prisotni v znatnih količinah, kakor je opredeljeno v točki 2 dela A Priloge XI.
3. Označba količine snovi, ki spadajo v eno od kategorij hranilnih snovi iz odstavka 2 ali so njeni sestavni deli, je potrebna, kadar je prisotna prehranska in/ali zdravstvena trditev.
4. Komisija lahko seznime iz odstavkov 1 in 2 spremeni. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 30 ***Izračun***

1. Količina energije se izračuna s pretvorbenimi dejavniki iz Priloge XII.
2. Komisija lahko določi in v Prilogo XII vključi pretvorbene dejavnike za vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XI, zato da se njihova vsebnost v živilih natančneje izračuna. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
3. Količine energije in hranilnih snovi iz člena 29(1) in (2) so količine v živilu, kakršno se prodaja.

Informacije se po potrebi lahko nanašajo na živilo po pripravi, pod pogojem, da so predložena dovolj natančna navodila za pripravo in se informacije nanašajo na živilo, pripravljeno za uživanje.
4. Navedene vrednosti so, glede na posamezen primer, povprečne vrednosti, ki temeljijo na:
 - (a) proizvajalčevi analizi živila ali
 - (b) izračunu iz znanih ali dejanskih povprečnih vrednosti uporabljenih sestavin ali

(c) izračunu iz splošno veljavnih in sprejetih podatkov.

Pravila za izvajanje označbe energijske vrednosti in hranilnih snovi v zvezi z natančnostjo navedenih vrednosti, kot so razlike med navedenimi vrednostmi ter vrednostmi, ugotovljenimi pri uradnih pregledih, se določijo v skladu s postopkom iz člena 49(2).

Člen 31 **Oblike navajanja**

1. Količina energije in hranilnih snovi ali njihovih sestavnih delov iz člena 29(1) in (2) se izrazi z merskimi enotami iz dela A Priloge XIII.
2. Količina energije in hranilnih snovi iz odstavka 1 se izrazi na 100 g ali na 100 ml ali, v skladu s členom 32(2) in (3), na obrok.
3. Obvezna označba hranilne vrednosti se izrazi, kot je primerno, v odstotkih referenčnih vnosov iz dela B Priloge XI v razmerju do vrednosti na 100 g ali na 100 ml ali na obrok. Kadar je označba za vitamine in minerale na voljo, je prav tako izražena kot odstotek referenčnih vnosov iz točke 1 dela A Priloge XI.
4. Označba poliolov in/ali škroba in označba vrste maščobnih kislin, razen obvezne označbe nasičenih maščobnih kislin iz člena 29(1)(b), je navedena v skladu z delom B Priloge XIII.

Člen 32 **Navedba za obrok**

1. Poleg označbe hranilne vrednosti na 100 g ali 100 ml iz člena 31(2) se lahko navedejo informacije za obrok, ki je določen na oznaki, pod pogojem, da je navedeno število obrokov, vsebovanih v embalaži.
2. Označba hranilne vrednosti je lahko navedena le za obrok, če je živilo predpakirano v embalaže za posamezen obrok.
3. Navedbo hranilne vrednosti samo za obrok za živila, pakirana v embalaži z več obroki živila, ki ni predpakirano v posamezne obroke, določi Komisija. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 33 **Dodatne oblike navedbe**

1. Poleg oblik navedbe iz člena 31(2) in (3) se označba hranilne vrednosti lahko predloži v drugih oblikah navedbe, če so izpolnjene naslednje osnovne zahteve:
 - (a) cilj oblike navedbe potrošniku olajšati razumevanje prispevka ali pomembnosti živila za energetsko in hranilno vsebino prehrane in

- (b) temelji na usklajenih referenčnih vnosih, ali če teh ni, na splošno sprejetih znanstvenih nasvetih glede vnosa energijskih ali hranilnih snovi ter
 - (c) je podprta z dokazi o razumevanju in uporabi navedbe informacij pri povprečnem potrošniku.
2. Takšne dodatne oblike navedbe iz odstavka 1 se določijo v nacionalni shemi iz člena 44.

Člen 34 **Prikaz**

1. Podatki iz člena 31(2) v zvezi z obvezno označbo hranilne vrednosti se vključijo v osrednje vidno polje na oznaki. Po potrebi so navedeni skupaj v jasni obliki v naslednjem vrstnem redu: energijska vrednost, nasičenih maščobnih kislin, ogljikovih hidratov, pri čemer je posebej označena vsebnost sladkorjev, in soli.
2. Označba hranilne vrednosti v zvezi s hranilnimi snovmi iz člena 29(2) se navede skupaj na enem mestu in po potrebi v vrstnem redu, ki je določen v delu C Priloge XIII.

Kadar ta označba hranilne vrednosti ni v osrednjem vidnem polju, se navede v obliki tabele s poravnanimi številkami, če prostor to dopušča. Kadar prostor tega ne dopušča, se označba navede v linearni obliki.
3. Če je obvezna označba hranilne vrednosti navedena skupaj z označbo hranilnih snovi iz člena 29(2), je vrstni red navedbe energetske vrednosti in hranilnih snovi, vključen v označbo, enak vrstnemu redu iz dela C Priloge XIII, kot je primerno.
4. Kadar je energetska vrednost ali količina hranilnih snovi v proizvodu zanemarljiva, se lahko označba hranilne vrednosti o navedenih elementih nadomesti z izjavo, kot je „Vsebuje zanemarljivo količino ...“, v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.
5. Grafična oblika ali simboli za navedeno označbo hranilne vrednosti se lahko uporabljajo v okviru nacionalne sheme iz člena 44, če so izpolnjene naslednje osnovne zahteve:
 - (a) takšne oblike navedbe ne zavajajo potrošnika in
 - (b) obstajajo dokazi o razumevanju takšne oblike navedbe pri povprečnem potrošniku.
6. Pravila v zvezi z drugimi vidiki navedbe označbe hranilne vrednosti, razen tistih iz odstavka 5, lahko določi Komisija. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebitvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

POGLAVJE V

PROSTOVOLJNO NAVAJANJE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 35

Veljavne zahteve

1. Kadar so informacije o živilih, ki jih zajema ta uredba, navedene prostovoljno, morajo biti takšne informacije v skladu z zadevnimi posebnimi zahtevami iz te uredbe.
2. Brez poseganja v označevanje v skladu s posebno zakonodajo Skupnosti se odstavka 3 in 4 uporabljata, kadar se država izvora ali kraj porekla živila navede prostovoljno, da se potrošnike obvesti, da živilo izvira ali ima poreklo v Evropski skupnosti ali v dani državi ali kraju.
3. Kadar država izvora ali kraj porekla živila ni enaka ali enak državi ali kraju njegove(-ih) osnovne(-ih) sestavin(-e), se navede tudi država izvora ali kraj porekla navedene(-ih) sestavin(-e).
4. Za meso, razen za govedino in teletino, se država izvora ali kraj porekla lahko navede kot en sam kraj samo, kadar so živali rojene, vzrejene in zaklane v isti državi ali kraju. V drugih primerih se navedejo informacije o vsakem različnem kraju rojstva, vzreje in zakola.
5. Komisija določi izvedbena pravila v zvezi z uporabo odstavka 3. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
6. Komisija določi izvedbena pravila v zvezi s pogoji in merili uporabe prostovoljno predloženih podatkov. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 36

Prikaz

Prostovoljno navedene informacije se ne navedejo tako, da zavzemajo prostor, namenjen obveznim informacijam.

POGLAVJE VI

NACIONALNE DOLOČBE

Člen 37 *Načelo*

Država članica lahko sprejme le določbe na področju informacij o živilih za potrošnike, kadar to določa ta uredba.

Člen 38 *Nacionalne določbe o dodatnih obveznih podatkih*

1. Poleg obveznih podatkov iz člena 9(1) in člena 10 lahko države članice, v skladu s postopkom iz člena 42, zahtevajo dodatne obvezne podatke za posebne vrste ali kategorije živil zaradi:
 - (a) varovanja javnega zdravja;
 - (b) varstva potrošnikov;
 - (c) preprečitve goljufij;
 - (d) varstva pravic industrijske in poslovne lastnine, navedb porekla, registriranih označb porekla in preprečevanja nepoštena konkurence.
2. V skladu z odstavkom 1 lahko države članice uvedejo ukrepe v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla živil samo, kadar obstaja dokazana povezava med nekaterimi kakovostmi živila ter njegovim izvorom ali poreklom. Kadar države članice o teh ukrepih obvestijo Komisijo, predložijo dokaze, da večina potrošnikov zagotovitvi teh informacij pripisuje velik pomen.

Člen 39 *Mleko in mlečni proizvodi*

Države članice lahko sprejemajo ukrepe, ki odstopajo od člena 9(1) in člena 10(2), v primeru mleka in mlečnih proizvodov, ki se prodajajo v steklenicah, namenjenih za ponovno uporabo.

Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh ukrepov.

Člen 40 *Alkoholne pijače*

Države članice lahko do sprejetja določb Skupnosti iz člena 20(e) ohranijo nacionalna pravila v zvezi z navajanjem sestavin v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.

Člen 41
Nacionalni ukrepi za živila, ki niso predpakirana

1. Kadar so živila ponujena za prodajo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane v nepredpakirani obliki ali so pakirana na mestu prodaje na zahtevo potrošnika ali so predpakirana za neposredno prodajo, lahko države članice sprejmejo podrobna pravila o načinu navedbe podatkov iz členov 9 in 10.
2. Države članice se lahko odločijo, da ne bodo zahtevale navedbe nekaterih podatkov iz odstavka 1, razen tistih iz člena 9(1)(c), pod pogojem, da je potrošniku ali obratu javne prehrane še vedno zagotovljeno dovolj informacij.
3. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedilo ukrepov iz odstavkov 1 in 2.

Člen 42
Postopek prigrasitve

1. Ob sklicevanju na ta člen država članica, ki meni, da je treba sprejeti novo zakonodajo o informacijah o živilih, vnaprej obvesti Komisijo in druge države članice o predvidenih ukrepih ter navede razloge za njihovo utemeljitev.
2. Komisija se posvetuje s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljenim s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002, če meni, da bi bil tak posvet koristen, ali če tako zahteva država članica.
3. Zadevna država članica lahko predvidene ukrepe sprejme šele tri mesece po obvestilu iz odstavka 1, če Komisija ne predloži negativnega mnenja.
4. Če je mnenje Komisije negativno, sproži postopek iz člena 49(2) pred iztekom navedenega trimesečnega obdobja, da ugotovi, ali je predvidene ukrepe mogoče izvesti. Komisija lahko zahteva nekatere spremembe predvidenih ukrepov. Zadevna država članica lahko predvidene ukrepe sprejme šele, ko Komisija sprejme končno odločitev.
5. Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov³⁰ se ne uporablja za ukrepe, o katerih države članice obvestijo Komisijo v skladu z odstavki 1 do 4.

Člen 43
Podrobna pravila

Komisija lahko sprejme podrobna pravila za uporabo tega poglavja. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebitvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 49(2).

³⁰ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

POGLAVJE VII

RAZVOJ NACIONALNIH SHEM

Člen 44

Nacionalne sheme

1. Države članice lahko sprejmejo, priporočijo ali kako drugače potrdijo nacionalne sheme, ki zajemajo izključno nezavezujoča pravila, kot so priporočila, navodila, standardi ali druga nezavezujoča pravila (v nadaljnjem besedilu „nacionalne sheme“), ki so namenjena zagotavljanju uporabe naslednjih določb in so v skladu z bistvenimi zahtevami iz:
 - (a) člena 33(2) v zvezi z dodatnimi oblikami navajanja označbe hranilne vrednosti;
 - (b) člena 34(5) v zvezi s prikazom označbe hranilne vrednosti.
2. Izvajanje drugih določb zakonodaje o informacijah o živilih, poleg tistih iz odstavka 1, v okviru nacionalnih shem ter zadevne bistvene zahteve lahko določi Komisija. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
3. Države članice lahko razvijejo nacionalne sheme na lastno pobudo ali zahtevo zainteresiranih strani v skladu s splošnimi načeli in zahtevami iz poglavij II in III te uredbe ter:
 - (a) na podlagi natančne raziskave potrošnje; in
 - (b) po obsežnem posvetovanju s širokim krogom zainteresiranih strani na podlagi najboljših praks in
4. Nacionalne sheme vključujejo ustrezne mehanizme, ki potrošnikom omogočajo, da opredelijo živila, označena v skladu z nacionalnimi shemami, spremljajo raven skladnosti s shemo in ocenijo njen učinek.
5. Države članice Komisiji predložijo podrobnosti o nacionalnih shemah iz odstavka 1, vključno z identifikatorjem za živila, označena v skladu z navedeno nacionalno shemo. Komisija zagotovi, da so navedeni podatki dostopni javnosti, zlasti na posebni spletni strani.

6. Komisija spodbuja in organizira izmenjavo informacij med državami članicami in s Komisijo o zadevah, povezanih s sprejetjem in izvajanjem nacionalnih shem. Spodbuja sodelovanje zainteresiranih strani pri takšni izmenjavi, zlasti prek svetovalne skupine za prehranjevalno verigo ter zdravje živali in rastlin, ustanovljene s Sklepom Komisije 2004/613/ES z dne 6. avgusta 2004 o ustanovitvi svetovalne skupine za prehranjevalno verigo ter zdravje živali in rastlin³¹.
7. Komisija lahko po posvetovanju z državami članicami sprejme smernice v zvezi z uporabo tega člena.

Člen 45

Domneva o skladnosti

1. Za vsakršno informacijo o živilu, ki je zagotovljena v skladu z nacionalno shemo, se predvideva, da je v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 44(1) in (2).
2. Uporaba nacionalnih shem ne ovira prostega pretoka izdelkov.

Člen 46

Ukrepi Skupnosti

1. Če Komisija meni, da nacionalna shema ni v skladu z določbami te uredbe, lahko potem, ko obvesti Odbor iz člena 49(1), sprejme odločbo, v kateri od države članice zahteva, da razveljavi ali spremeni navedeno nacionalno shemo.
2. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe v zvezi z določbami iz člena 44(1) in (2). Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 47

Izvedbena pravila

Komisija lahko sprejme podrobna pravila za uporabo tega poglavja. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 49(2).

³¹ UL L 275, 25.8.2004, str. 17.

POGLAVJE VIII

IZVEDBENE DOLOČBE, DOLOČBE O SPREMEMBAH IN KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Tehnične prilagoditve

Na podlagi določb v zvezi s spremembami Prilog II in III iz člena 10(2) in člena 22(2) lahko Komisija Priloge spremeni. Navedeni ukrepi, katerih namen je sprememba nebitnih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 49

Odbor

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2), (4) in (6) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 50

Spremembe Uredbe (ES) št. 1924/2006

V členu 7 Uredbe (ES) št. 1924/2006 se prvi in drugi odstavek nadomestita z naslednjim:

„Obveznost in načini zagotavljanja informacij na podlagi [poglavja IV, oddelek 3 Uredbe (ES) št. ... Evropskega parlamenta in Sveta]* v primeru podane zdravstvene in/ali prehranske trditve se uporabljajo smiselno, razen pri splošnem oglaševanju.

Poleg tega in odvisno od primera, se količina(-e) snovi, na katero oziroma na katere se nanašajo prehranske ali zdravstvene trditve, ki niso navedene v oznaki hranilne vrednosti, navede v istem vidnem polju kot označba hranilne vrednosti in na način, ki je v skladu s členi 30 do 32 [Uredbe (ES) št. ...].

* UL L ..., dd/mm/lill, str. ...“.

Člen 51
Spremembe Uredbe (ES) št. 1925/2006

1. V členu 6 Uredbe (ES) št. 1925/2006 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

“6. Živilu dodan vitamin ali mineral je prisoten v živilu vsaj v taki količini, če je ta določena, v skladu s [točko 2 dela A Priloge XI k Uredbi (ES) št. ...]*. Najmanjše količine, vključno z vsemi manjšimi količinami, se z odstopanjem od znatnih količin, navedenih zgoraj, za določena živila ali kategorije živil sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

* UL L ..., dd/mm/lill, str.“.
2. V členu 7 Uredbe (ES) št. 1925/2006 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

“3. Označevanje hranilne vrednosti izdelkov, ki so jim bili dodani vitamini in minerali, in ki jih zajema ta uredba, je obvezno. Informacije, ki jih je treba navesti, zajemajo informacije, določene v členu 29(1) [Uredbe (ES) št. ...], in skupne količine vitaminov in mineralov, kadar so dodani živilom.“

Člen 52
Razveljavitev

1. Direktive 2000/13/ES, 87/250/ES, 94/54/ES, 1999/10/ES, 2002/67/ES, 2004/77/ES in Uredba (ES) št. 608/2004 se razveljavijo na dan začetka veljavnosti te uredbe.
2. Direktiva 90/496/EGS se razveljavi [pet let po začetku veljavnosti].
3. Sklicevanja na razveljavljene akte se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 53
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14(1) se uporablja od [prvega dne v mesecu tri leta po začetku veljavnosti].

Členi 29 do 34 se uporabljajo od [prvega dne v mesecu tri leta po začetku veljavnosti], razen v primeru živil, ki jih označijo nosilci živilske dejavnosti, ki imajo na datum začetka veljavnosti manj kot 10 zaposlenih ter imajo letni promet in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 2 milijonov EUR, za katera se uporabljajo od [prvega dne v mesecu pet let po začetku veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA I

POSEBNA OPREDELITEV POJMOV

Iz člena 2(4)

1. „Označba hranilne vrednosti“ ali „označevanje hranilne vrednosti“ so informacije, ki vsebujejo:
 - (a) energijsko vrednost; ali
 - (b) energijsko vrednost ter eno ali več od naslednjih hranilnih snovi:
 - maščobe;
 - ogljikove hidrate;
 - vlaknine;
 - beljakovine;
 - sol;
 - vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XI, navedene v znatnih količinah, kakor je določeno v točki 2 dela A Priloge XI;
2. „maščobe“ so vsi lipidi, vključno s fosfolipidi;
3. „nasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline brez dvojne vezi;
4. „transmaščobe“ so maščobne kisline z vsaj eno nekonjugirano dvojno vezjo ogljik-ogljik, in sicer prekinjeno z vsaj eno metilno skupino, v transkonfiguraciji;
5. „enkrat nenasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline z eno cis dvojno vezjo;
6. „večkrat nenasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline s cis, cis-metilen prekinjenimi dvojnimi vezmi;
7. „ogljikov hidrat“ je vsak ogljikov hidrat, ki ga človek presnavlja in vključuje poliole;
8. „sladkorji“ so vsi monosaharidi in disaharidi, ki jih vsebujejo živila, ne vključujejo pa poliolov;
9. „polioli“ so alkoholi, ki vsebujejo več kot dve hidroksilni skupini;
10. „beljakovina“ je vsebnost beljakovin, izračunana po formuli: beljakovina = celoten dušik po Kjeldahlu x 6,25;
11. „sol“ je vsebnost soli, izračunana po formuli: sol = natrij x 2,5;
12. „povprečna vrednost“ je vrednost, ki najbolje predstavlja količino hranilne snovi, ki jo vsebuje dano živilo, in ki upošteva količine hranila v živilu glede na sezonske spremembe, način prehrane in druge dejavnike, ki lahko povzročijo spremembo dejanske vrednosti;
13. „osrednje vidno polje“ je vidno polje, ki se najverjetneje prikaže ali je vidno pri normalnih ali običajnih pogojih prodaje ali uporabe.

PRILOGA II

SESTAVINE, KI POVZROČAJO ALERGIJE ALI PREOBČUTLJIVOSTI

1. Žita, ki vsebujejo gluten (tj. pšenica, rž, ječmen, oves, pira, kamut ali njihove križane vrste), in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) glukočnih sirupov na osnovi pšenice, vključno z dekstrozo³²;
 - (b) maltodekstrinov na osnovi pšenice¹;
 - (c) glukočnih sirupov na osnovi ječmena;
 - (d) žit, ki se uporabljajo za destilate ali etilni alkohol kmetijskega izvora za žgane pijače in druge alkoholne pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.
2. Raki in proizvodi iz njih.
3. Jajca in proizvodi iz njih.
4. Ribe in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) ribje želatine, ki se uporablja kot nosilna snov za vitamine ali karotenoide;
 - (b) ribje želatine ali želatine iz ribjih mehurjev, ki se uporablja kot sredstvo za bistrenje piva in vina.
5. Arašidi (kikiriki) in proizvodi iz njih.
6. Zrnje soje in proizvodi iz njega, razen:
 - (a) popolnoma rafiniranega sojinega olja in maščob¹;
 - (b) naravnih zmesi tokoferola (E306), naravnega D-alfa-tokoferola, naravnega D-alfa-tokoferol acetata, naravnega D-alfa-tokoferol sukcinata iz soje;
 - (c) rastlinskih sterolov in estrov rastlinskih sterolov iz sojinega olja;
 - (d) rastlinskih estrov stanola, proizvedenih iz sterolov iz sojinega olja.
7. Mleko in mlečni proizvodi (ki vsebujejo laktozo), razen:
 - (a) sirotke, ki se uporablja za destilate ali etilni alkohol kmetijskega izvora za žgane pijače in druge alkoholne pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola;
 - (b) laktitola.

³² In proizvodov iz njih, če ni verjetno, da bi se zaradi postopka njihove predelave povečala stopnja alergenosti, kakršna po ocenah EFSA velja za ustrezní proizvod, iz katerega ti izhajajo.

8. Oreški, in sicer mandlji (*Amygdalus communis* L.), lešniki (*Corylus avellana*), orehi (*Juglans regia*), indijski oreščki (*Anacardium occidentale*), ameriški orehi (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilski oreščki (*Bertholletia excelsa*), pistacija (*Pistacia vera*), makadamija in orehi Queensland (*Macadamia ternifolia*), ter proizvodi iz njih, razen:
 - (a) oreškov, ki se uporabljajo za destilate ali etilni alkohol kmetijskega izvora za žgane pijače in druge alkoholne pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.
9. Listna zelena in proizvodi iz nje.
10. Gorčično seme in proizvodi iz njega.
11. Sezamovo seme in proizvodi iz njega.
12. Žveplov dioksid in sulfiti v koncentraciji več kot 10 mg/kg ali 10 mg/l, izraženi kot SO₂.
13. Volčji bob in proizvodi iz njega.
14. Mehkužci in proizvodi iz njih.

PRILOGA III

ŽIVILA, ZA KATERA JE TREBA PRI OZNAČEVANJU VKLJUČITI ENEGA ALI VEČ DODATNIH PODATKOV

VRSTA ALI KATEGORIJA ŽIVILA	PODATKI
1. ŽIVILA, PAKIRANA Z NEKATERIMI PLINI	
1.1 Živila, katerih rok uporabnosti je podaljšan z uporabo plinov za pakiranje, dovoljenih v skladu z Direktivo Sveta 89/107/EGS ³³ .	„pakirano v kontrolirani atmosferi“
2. ŽIVILA, KI VSEBUJEJO SLADILA	
2.1 Živila, ki vsebujejo sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Direktivo 89/107/EGS.	„s sladilom(-i)“, ta navedba je navedena ob imenu živila
2.2 Živila, ki vsebujejo dodan sladkor ali sladkorje in sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Direktivo 89/107/EGS.	„s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, ta navedba je navedena ob imenu živila
2.3 Živila, ki vsebujejo aspartam, dovoljen v skladu z Direktivo 89/107/EGS.	„vsebuje vir fenilalanina“
2.4 Živila, ki vsebujejo več kot 10 % dodanih poliolov, dovoljenih v skladu z Direktivo 89/107/EGS.	„prekomerno uživanje lahko ima odvajalni učinek“
3. ŽIVILA, KI VSEBUJEJO GLICIRIZINSKO KISLINO ALI AMONIJEVO SOL TE KISLINE	
3.1 Slaščice ali pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena Glycyrrhiza glabra pri koncentraciji 100 mg/kg ali 10 mg/l ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren“ se doda takoj za seznamom sestavin, razen če je izraz „sladki koren“ že na seznamu sestavin ali v imenu živila. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
3.2 Slaščice, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena Glycyrrhiza glabra pri koncentraciji 4 g/kg ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj po seznamu sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.

³³ UL L 40, 11.2.1989, str. 27.

3.3 Pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena Glycyrrhiza glabra pri koncentraciji 50 mg/l ali več, ali 300 mg/l ali več v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola³⁴.	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj po seznamu sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
4. PIJAČE Z VISOKO VSEBNOSTJO KOFEINA	
4.1 Pijače, razen tistih na podlagi kave, čaja ali izvlečka kave ali čaja, pri katerih ime živila vključuje izraz „kava“ ali „čaj“, ki: – so namenjene uživanju brez spremembe in vsebujejo kofein, iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 miligramov na liter, ali – so v zgoščeni obliki ali posušene in po rekonstituciji vsebujejo kofein iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 miligramov na liter.	Navedba „visoka vsebnost kofeina“ je v istem vidnem polju kot ime pijače, sledi ji sklic v oklepaju in v skladu s členom 14(5) te uredbe na vsebnost kofeina, izraženo v mg/100 ml.

³⁴

Ta koncentracija se uporablja za izdelke, ki so kot taki pripravljeni za uporabo ali rekonstituirani v skladu z navodili proizvajalcev.

5. ŽIVILA Z DODANIMI FITOSTEROLI, ESTRI FITOSTEROLOV, FITOSTANOLI ALI ESTRI FITOSTANOLOV	
5.1 Živila ali živilske sestavine z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli ali estri fitostanolov.	(1) Navedba „z dodanimi rastlinskimi steroli“ ali „z dodanimi rastlinskimi stanoli“ v istem vidnem polju kot ime živila; (2) količina dodanih fitosterolov, estrov fitosterolov, fitostanolov ali estrov fitostanolov (izražena v odstotkih ali v gramih prostih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na 100 g ali 100 ml živila) se navede na seznamu sestavin; (3) navede se izjava, da je živilo namenjeno izključno ljudem, ki si želijo znižati višino holesterola v krvi; (4) navede se izjava, da morajo bolniki, ki jemljejo zdravila za znižanje holesterola, proizvod uživati pod nadzorom zdravnika; (5) navede se zlahka vidna izjava, da živilo morda ni prehransko ustrezno za nosečnice ali doječe matere in otroke, mlajše od 5 let; (6) nasvet, da je treba živilo uporabljati kot del uravnotežene in raznolike prehrane, ki vključuje redno uživanje sadja in zelenjave, da se ohranja količina karotinoida; (7) v istem vidnem polju kot izjava iz točke 3 zgoraj se navede izjava, da se je treba izogibati uživanja več kakor 3 g dodanih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na dan; (8) opredelitev zadevnega obroka živila ali živilske sestavine (po možnosti v g ali ml) s količino rastlinskega sterola/rastlinskega stanola, ki ga vsebuje vsak obrok.

PRILOGA IV

ŽIVILA, KI SO IZVZETA IZ ZAHTEVE PO OBVEZNI OZNAČBI HRANILNE VREDNOSTI

- Nepredelani proizvodi, ki zajemajo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
- predelani proizvodi, ki so bili le v enem postopku predelave z dimljenjem ali zorenjem in zajemajo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
- vode za prehranjevanje ljudi, vključno s tistimi, v katerih so edine dodane sestavine ogljikov dioksid in/ali arome;
- zelišča, začimbe ali njihove mešanice;
- sol in nadomestki soli;
- proizvodi, ki jih zajema Direktiva 1999/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o kavnih in cikorijskih ekstraktih³⁵, cela ali mleta zrna kave in cela ali mleta dekofeinizirana zrna kave;
- zeliščni poparek, čaj, dekofeiniziran čaj, instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, dekofeiniziran instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, ki ne vsebujejo dodanih sestavin;
- fermentirani kisi in nadomestki kisov, vključno s tistimi, v katerih je edina dodana sestavina aroma;
- arome;
- aditivi za živila;
- pomožna tehnološka sredstva;
- živilski encimi;
- želatina;
- želirne sestavine za džem;
- kvas;
- živila v embalaži ali posodi, katere največja površina je manjša od 25 cm²;
- živila, ki jih prodajajo posamezniki v okviru občasne dejavnosti in ne kot del podjetja, ki vključuje določeno stalno dejavnost in stopnjo organizacije;
- živila, ki jih proizvajalec majhnih količin proizvodov neposredno dobavlja končnemu potrošniku ali lokalnim maloprodajnim podjetjem, ki neposredno dobavljajo končnemu potrošniku;
- živila v notranji embalaži, ki niso namenjena prodaji brez zunanje embalaže (informacije o hranilni vrednosti se zagotovijo na zunanji embalaži, razen če spadajo v kategorijo živil, ki so izključena iz te priloge).

³⁵ UL L 66, 13.3.1999, str. 26.

PRILOGA V

IME ŽIVILA IN POSEBNI SPREMNI PODATKI

DEL A – IME ŽIVILA

1. V državi članici trženja je dovoljena uporaba imena živila, pod katerim se proizvod zakonito proizvaja in trži v državi članici proizvodnje.

Kadar pa uporaba drugih določb te uredbe, zlasti tistih iz člena 9, potrošnikom v državi članici trženja ne bi omogočila razpoznavanja dejanske narave živila in njegovega razlikovanja od živil, s katerim bi ga lahko zamenjali, ime živila spremljajo druge opisne informacije, ki se navedejo v bližini imena živila.

2. V izjemnih primerih se ime živila države članice proizvodnje ne uporablja v državi članici trženja, kadar se tako poimenovano živilo glede sestave ali proizvodnje tako razlikuje od živila, znanega pod tem imenom, da določbe točke 1 ne zadostujejo za zagotovitev pravilne obveščenosti potrošnika v državi članici trženja.
3. Ime, zaščiteno kot intelektualna lastnina, blagovna znamka ali izmišljeno ime, ne sme nadomestiti imena živila.

DEL B – OBVEZNI SPREMNI PODATKI OB IMENU ŽIVILA

1. Ime živila vključuje ali ga spremljajo navedbe o fizikalnem stanju živila ali posebni obdelavi živila (na primer v prahu, zamrznjeno sušeno, globoko zamrznjeno, hitro zamrznjeno, koncentrirano, dimljeno), v vsakem primeru, v katerem bi opustitev take navedbe lahko zavedla kupca.
2. Živila, ki so bila obdelana z ionizirajočim sevanjem, morajo nositi eno od naslednjih navedb:

„obsevano“ ali „obdelano z ionizirajočim sevanjem“.

DEL C – POSEBNE ZAHTEVE V ZVEZI S POIMENOVANJEM „MLETEGA MESA“

1. Merila glede sestavin, preverjena na podlagi dnevnega povprečja:

	Vsebnost maščob	Razmerje med vezivnim tkivom in mesnimi beljakovinami
– pusto mleto meso	$\leq 7 \%$	≤ 12
– mleto čisto goveje meso	$\leq 20 \%$	≤ 15
– mleto meso, ki vsebuje prašičje meso	$\leq 30 \%$	≤ 18
– mleto meso drugih vrst	$\leq 25 \%$	≤ 15

2. Z odstopanjem od zahtev iz poglavja IV oddelka V Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004 oznaka vsebuje tudi naslednje besede:
- „odstotek maščob manjši od ...“,
 - „razmerje med vezivnim tkivom in mesnimi beljakovinami manjše od...“
3. Države članice lahko dovolijo dajanje mletega mesa, ki ni skladno z merili iz točke 1 tega dela, na svoj nacionalni trg pod nacionalno oznako, ki je ni mogoče zamenjati z oznakami iz člena 5(1) Uredbe (ES) št. 853/2004.

PRILOGA VI

NAVEDBA IN POIMENOVANJE SESTAVIN

DEL A – POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z NAVEDBO SESTAVIN V PADAJOČEM ZAPOREDJU GLEDE NA TEŽO

Kategorija sestavine	Določba v zvezi z navedbo glede na težo
1. Dodana voda in hitro hlapljivi izdelki.	Navedejo se v zaporedju glede na svojo težo v končnem proizvodu. Količina dodane vode kot sestavine v živilu se izračuna tako, da se od skupne količine končnega proizvoda odšteje skupna količina drugih uporabljenih sestavin. Te količine ni treba upoštevati, če po masi ne presega 5 % teže končnega proizvoda.
2. Sestavine, uporabljene v zgoščeni ali dehidrirani obliki in rekonstituirane med proizvodnjo.	Lahko se navedejo v zaporedju glede na svojo težo pred koncentracijo ali dehidracijo.
3. Sestavine, uporabljene v zgoščenih ali dehidriranih živilih, ki so namenjena rekonstituciji z dodatkom vode.	Navedejo se lahko glede na zaporedje deležev v rekonstituiranem proizvodu, če seznam sestavin spremlja navedba „sestavine v rekonstituiranem proizvodu“ ali „sestavine proizvoda, pripravljenega za uporabo“.
4. Sadje, zelenjava ali gobe, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje v deležu teže in ki se uporablja v verjetno spremenljivem deležu v mešanici kot sestavina živila.	Navedejo se skupaj na seznamu sestavin kot „sadje“, „zelenjava“ ali „gobe“, ki jim sledi navedba „v spremenljivem deležu“, takoj za njo pa seznam vsebovanega sadja, zelenjave ali gob. V takšnih primerih se mešanica vključi na seznam sestavin v skladu s členom 19(1) na podlagi skupne teže vsebovanega sadja, zelenjave ali gob.
5. Mešanice začimb ali zelišč, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje bistveno v deležu teže.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju, če seznam sestavin spremlja navedba „v spremenljivem deležu“.
6. Sestavine, ki sestavljajo manj od 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju za drugimi sestavinami.

Kategorija sestavine	Določba v zvezi z navedbo glede na težo
7. Sestavine, ki so istovrstne ali medsebojno nadomestljive, se verjetno uporabljajo v proizvodnji ali pripravi živila brez spreminjanja njegove sestave, narave ali njegove zaznavne vrednosti in če sestavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko na seznamu sestavin z navedbo „vsebuje ... in/ali ...“; kadar je najmanj ena od ne več kot dveh sestavin prisotna v končnem proizvodu. Ta določba se ne uporablja za aditive za živila ali sestavine iz dela C te priloge.

DEL B – POIMENOVANJE NEKATERIH SESTAVIN Z IMENOM KATEGORIJE IN NE S POSEBNIM IMENOM

Sestavine, ki spadajo v eno od spodaj navedenih kategorij živil in so sestavine drugega živila, je treba poimenovati le z imenom navedene kategorije.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje
1. Rafinirana olja, razen olivnega olja.	„Olje“, skupaj s – pridevnikom „rastlinsko“ ali „živalsko“, kot je primerno, ali – navedbo značilnega rastlinskega ali živalskega izvora. Pridevnik „hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogeniranega olja, razen če je količina nasičenih maščob in transmaščob vključena v označbo hranilne vrednosti.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje
2. Rafinirane maščobe.	„Maščoba“, skupaj s – pridevnikom „rastlinsko“ ali „živalsko“, kot je primerno, ali – navedbo značilnega rastlinskega ali živalskega izvora. Pridevnik „hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogenirane maščobe, razen če je količina nasičenih maščob in transmaščob vključena v označbo hranilne vrednosti.
3. Mešanice moke, dobljene iz dveh ali več vrst žit.	„Moka“, čemur sledi seznam vrst žita, iz katerih je bila dobljena, v padajočem zaporedju glede na težo.
4. Škrobi in škrobi, modificirani s fizikalnim postopkom ali encimi	„Škrob“
5. Vse vrste rib, kadar so ribe sestavina drugega živila ter pod pogojem, da se ime in predstavitev takšnega živila ne nanašata na posebno vrsto rib.	„Ribe“
6. Vse vrste sira, kadar je sir ali mešanica sirov sestavina drugega živila in pod pogojem, da se ime in predstavitev takega živila ne nanaša na posebno vrsto sira	„Sir“
7. Vse začimbe, ki po masi ne presegajo 2 % teže živila.	„Začimba(-e)“ ali „mešane začimbe“
8. Vsa zelišča ali deli zelišča, ki po masi ne presegajo 2 % teže živila.	„Zelišče(-a)“ ali „mešana zelišča“
9. Vse vrste gumijevih pripravkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji gumijeve baze za žvečilni gumi.	„Gumijeva baza“
10. Vse vrste drobljenih pečenih žitnih proizvodov.	„Drobtine“ ali „prepečenec“, kot je primerno.

Opredelitev kategorije živila		Poimenovanje												
11.	Vse vrste saharoze.	„Sladkor“												
12.	Brezvodna dekstroza ali monohidrat dekstroze.	„Dekstroza“												
13.	Glukozni sirup in brezvodni glukozni sirup.	„Glukozni sirup“												
14.	Vse vrste mlečnih beljakovin (kazeini, kazeinati in beljakovine sirotke) in njihove mešanice.	„Mlečne beljakovine“												
15.	Stisnjeno, ekstrahirano ali rafinirano kakavovo maslo.	„Kakavovo maslo“												
16.	Vse vrste vina, kot so opredeljene v Uredbi Sveta (ES) št. 1493/1999;	„Vino“												
17.	Skeletno mišičevje³⁶ vrst sesalcev in perutnine, za katero je bilo ugotovljeno, da je primerno za prehrano ljudi, z naravno vsebovanim ali priraslim tkivom, pri katerem vsebnosti skupne maščobe in vezivnega tkiva ne presegata vrednosti, navedenih spodaj, in kadar je meso sestavina drugega živila. Proizvodi, ki so opredeljeni kot „mehansko izkoščeno meso“, so iz te opredelitve izključeni. Najvišja vsebnost maščobnega in vezivnega tkiva za sestavine pod imenovanjem „... meso“. <table><tr><th>Vrsta</th><th>Maščoba (%)</th><th>Vezivno tkivo³⁸ (%)</th></tr><tr><td>Sesalci (razen kunčjega in svinjskega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev.</td><td>25</td><td>25</td></tr><tr><td>Svinjsko meso</td><td>30</td><td>25</td></tr><tr><td>Perutninsko in kunčje meso</td><td>15</td><td>10</td></tr></table>	Vrsta	Maščoba (%)	Vezivno tkivo ³⁸ (%)	Sesalci (razen kunčjega in svinjskega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev.	25	25	Svinjsko meso	30	25	Perutninsko in kunčje meso	15	10	„... meso “ in ime(-na) ³⁷ vrste živali, iz katere je meso.
Vrsta	Maščoba (%)	Vezivno tkivo ³⁸ (%)												
Sesalci (razen kunčjega in svinjskega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev.	25	25												
Svinjsko meso	30	25												
Perutninsko in kunčje meso	15	10												

³⁶ Trebušna prepona in žvekalke so del skeletnega mišičevja, srce, jezik, mišičevje glave (z izjemo žvekalke), mišičevje zapestja, gleženj in rep pa so izključeni.

³⁷ Za označevanje v angleškem jeziku se lahko to imenovanje nadomesti z generičnim imenom sestavine zadevne vrste živali.

³⁸ Vsebnost vezivnega tkiva se izračuna na podlagi razmerja med vsebnostjo kolagena in vsebnostjo mesnih beljakovin. Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnožena s faktorjem 8.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje
Če so te najvišje vrednosti presežene, vendar so vsa druga merila za opredelitev „mesa“ izpolnjena, je treba vsebnost „... mesa“ ustrezno znižati, seznam sestavin pa mora poleg izraza „... meso“ navesti prisotnost maščob in/ali vezivnega tkiva.	
18. Vse vrste proizvodov, ki jih zajema opredelitev „mehansko izkoščeno meso“.	Opredelitev „mehansko izkoščeno meso“ in ime(-na) ⁽³⁾ vrste živali, iz katere je meso dobljeno.

DEL C – POIMENOVANJE NEKATERIH SESTAVIN Z IMENOM NJIHOVE KATEGORIJE, KI MU SLEDI ZNAČILNO IME ALI ŠTEVILKA ES

Aditivi za živila in encimi, razen tistih iz člena 21(b), ki spadajo v eno od kategorij iz tega dela, je treba imenovati z imenom navedene kategorije, ki mu po potrebi sledi značilno ime ali številka ES. Če sestavina spada v več kot eno kategorijo, se navede kategorija, ki ustreza glavni funkciji tega živila. Vendar mora ime „modificirani škrob“ vedno dopolnjevati navedba njegovega značilnega rastlinskega izvora, kadar ta sestavina lahko vsebuje gluten.

Kislina
Regulator kislosti
Sredstvo proti sprijemanju
Sredstvo proti penjenju
Antioksidant
Sredstvo za povečanje
prostornine
Barvilo
Emulgator
Emulgirne soli³⁹
Utrjevalec
Sredstvo za ojačanje arome
(ojačevalec arome)
Sredstvo za obdelavo moke
Želirno sredstvo
Glazirno sredstvo
Sredstvo za ohranjanje
vlage
Modificiran škrob⁴⁰
Konzervans
Potisni plin
Sredstvo za vzhajanje
Stabilizator
Sladilo
Sredstvo za zgostitev
(gostila)

³⁹ Samo za topljene sire in proizvode na osnovi topljenih sirov.

⁴⁰ Ni treba navesti značilnega imena ali številke ES.

DEL D – IMENOVANJE AROM NA SEZNAMU SESTAVIN

1. Arome se poimenujejo z besedo „aroma(-e)“ ali z bolj natančnim imenom ali opisom arome.
2. Kinin in/ali kofein, ki se uporabljata kot aroma pri proizvodnji ali pripravi živil, se poimensko navedeta na seznamu sestavin takoj za besedo „aroma(-e)“.
3. Besedo „naravna“ ali kateri koli drug izraz bistveno enakega pomena se lahko uporabi le za arome, katerih aromatične komponente vsebujejo izključno aromatične snovi iz člena 1(2)(b)(i) Direktive 88/388/EGS in/ali aromatične pripravke iz člena 1(2)(c) navedene direktive.
4. Če ime arome vsebuje sklic na rastlinsko ali živalsko naravo ali izvor uporabljene snovi, se beseda „naravna“ ali druga beseda z bistveno enakim pomenom sme uporabiti le v primeru, kadar je aromatična komponenta izolirana z ustreznim fizikalnim postopkom, encimatskim ali mikrobiološkim postopkom ali s tradicionalnim postopkom priprave živil izključno ali skoraj izključno iz živila ali zadevnega nosilca arome.

DEL E – POIMENOVANJE SESTAVLJENIH SESTAVIN

1. Sestavljena sestavina se lahko vključi na seznam sestavin pod svojim lastnim imenom, če je to z zakonom določeno ali je običajno, in sicer glede na njeno skupno težo, in če takoj sledi seznam njenih sestavin.
2. Seznam sestavin za sestavljene sestavine ni obvezen:
 - (a) kadar je sestava sestavljene sestavine opredeljena v veljavni zakonodaji Skupnosti in če sestavljena sestavina predstavlja manj kot 2 % končnega proizvoda; vendar se ta določba ne uporablja za aditive, za katere veljajo določbe iz člena 21(a) do (d); ali
 - (b) za sestavljene sestavine, ki vsebujejo mešanico začimb in/ali zelišč, ki predstavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda, z izjemo aditivov, za katere veljajo določbe iz člena 21(a) do (d); ali
 - (c) kadar je sestavljena sestavina živilo, za katero po zakonodaji Skupnosti ni potreben seznam sestavin.

PRILOGA VII

KOLIČINSKA NAVEDBA SESTAVIN

1. Količinska navedba ni potrebna:
 - (a) v zvezi s sestavino ali kategorijo sestavin:
 - (i) katerih odcejena neto teža je navedena v skladu s točko 5 Priloge VIII ali
 - (ii) katerih količine je že treba navesti na oznaki v skladu z določbami Skupnosti; ali
 - (iii) ki se uporablja v majhnih količinah zaradi aromatiziranja ali
 - (iv) ki, čeprav je navedena v imenu živila, ni taka, da bi vplivala na potrošnikovo izbiro v državi trženja, ker odstopanje v njeni količini ni bistveno za značilnost živila ali ga ne razlikuje od drugega podobnega živila; ali
 - (b) kadar posebne določbe Skupnosti natančno določajo količino sestavine ali kategorije sestavin, ne da bi predvideli na oznaki njeno navedbo; ali
 - (c) v primerih iz točk 4 in 5 dela A Priloge VI.
2. Člen 23(1)(a) in (b) se ne uporablja v primeru:
 - (a) vsake sestavine ali kategorije sestavin, ki jih zajema navedba „s sladilom(-i)“ ali „s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, če to navedbo spremlja ime živila v skladu s Prilogo III, ali
 - (b) vsakega dodanega vitamina in minerala, če je navedeno snov treba vključiti v označbo hranilne vrednosti.
3. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin:
 - (a) se izrazi kot odstotek, ki ustreza količini sestavine ali sestavin v času njene/njihove uporabe, in
 - (b) se pojavi v imenu živila ali takoj poleg njega ali na seznamu sestavin v zvezi z zadevno sestavino ali kategorijo sestavin.

4. Z odstopanjem od točke 3:

- (a) za živila z odvzeto vlago po toplotni ali drugi obdelavi je količina izražena v odstotku, ki ustreza navedeni količini uporabljene sestavine ali sestavin v končnem proizvodu, razen kadar ta količina ali celotna količina vseh sestavin, navedenih na oznaki, presega 100 % in se navedba količine nadomesti s težo sestavine/sestavin, uporabljenih za pripravo 100 g končnega proizvoda;
- (b) količina hlapljivih sestavin se navede na podlagi njihovega utežnega deleža v končnem proizvodu;
- (c) količina sestavin, uporabljenih v koncentrirani ali dehidrirani obliki in rekonstituiranih med proizvodnjo, se lahko navede na podlagi njihovega utežnega deleža pred koncentracijo ali dehidracijo;
- (d) pri koncentriranih ali dehidriranih živilih, ki so namenjena rekonstituciji z dodajanjem vode, se količina sestavin lahko navede na podlagi njihovega utežnega deleža v rekonstituiranem proizvodu.

PRILOGA VIII

OZNAČBA NETO KOLIČINE

1. Označba neto količine ni obvezna v primeru živil:
 - (a) ki lahko v precejšnji meri izgubijo prostornino ali maso in se prodajajo po kosih ali stehtajo v prisotnosti kupca ali
 - (b) katerih neto količina je manjša od 5 g ali 5 ml; vendar ta določba ne velja za začimbe in zelišča.
2. Kadar določbe Skupnosti ali, kadar teh ni, nacionalne določbe zahtevajo navedbo določene vrste količine (kot so nazivna količina, minimalna količina, povprečna količina), ta količina za namene te uredbe velja za neto količino.
3. Kadar je predpakiran predmet sestavljen iz dveh ali več posameznih predpakiranih predmetov, ki vsebujejo enako količino enakega proizvoda, se neto količina navede z neto količino, vsebovano v vsakem posameznem paketu, in skupnim številom takšnih paketov. Navedba navedenih podatkov pa ni obvezna, kadar je skupno število posameznih paketov jasno razvidno od zunaj in se jih da zlahka prešteti ter kadar je od zunaj zlahka vidna vsaj ena navedba neto količine, vsebovane v vsakem posameznem paketu.
4. Kadar je predpakiran predmet sestavljen iz dveh ali več posameznih predpakiranih paketov, ki ne veljajo za prodajne enote, se neto količina navede s skupno neto količino in skupnim številom posameznih paketov.
5. Kadar se trdno živilo pojavlja v tekočem mediju, se prav tako navede odcejena neto teža živila.

Za namene te točke „tekoči medij“ pomeni naslednje proizvode, po možnosti v mešanicah in tudi kadar so zamrznjeni ali na hitro zamrznjeni, če je tekočina samo dodatek bistvenim elementom navedenega pripravka in tako ni odločilen dejavnik za nakup: voda, vodne raztopine soli, slanica, vodne raztopine živilskih kislin, kis, vodne raztopine sladkorjev, vodne raztopine drugih snovi za sladkanje, sadni ali zelenjavni sokovi pri sadju ali zelenjavi.

PRILOGA IX

DATUM MINIMALNEGA ROKA TRAJANJA

1. Datum minimalnega roka trajanja se navede:

(a) Pred datumom se navede naslednje besedilo:

- „Uporabno najmanj do ...“, kadar se datum navede z dnevom,
- „Uporabno najmanj do konca ...“ v drugih primerih.

(b) Besedilu iz točke (a) se doda:

- sam datum ali
- sklic, kje na oznaki je datum naveden.

Te navedbe se po potrebi dopolnijo z opisom pogojev za shranjevanje, katerih upoštevanje zagotavlja navedeno trajnost proizvoda.

(c) Datum sestavljajo navedba dneva, meseca in leta v nekodirani kronološki obliki.

Vendar pri živilih:

- katerih trajnost je manj kot tri mesece, zadostuje navedba dneva in meseca;
- katerih trajnost je več kot tri mesece, vendar ne več kot 18 mesecev, zadostuje navedba meseca in leta;
- katerih trajnost je več kot 18 mesecev, zadostuje navedba leta.

(d) Ob upoštevanju določb Skupnosti, ki določajo druge vrste navedbe datuma, se navedba roka trajnosti ne zahteva za:

- sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan; to odstopanje pa se ne uporablja za kaleča semena in podobne proizvode, kot so kalčki stročnic,
- vina, likerska vina, peneča vina, aromatizirana vina in podobne proizvode, pridobljene iz sadja, razen grozdja, in pijače, ki spadajo pod oznake KN 22060091, 22060093 in 22060099 ter so proizvedene iz grozdja ali grozdnega mošta,
- pijače, ki vsebujejo 10 volumenskih odstotkov alkohola ali več,

- brezalkoholne pijače, sadni sokovi, sadni nektarji in alkoholne pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, v posameznih posodah z več kot pet litri, namenjenih dobavi obratom javne prehrane,
- pekovsko ali slaščičarsko pecivo, ki se glede na vrsto običajno uživa v 24 urah po izdelavi,
- kis,
- kuhinjsko sol,
- kristalni sladkor,
- slaščičarske izdelke, ki so sestavljeni skoraj samo iz aromatiziranega in/ali obarvanega sladkorja,
- žvečilni gumi in podobne izdelke za žvečenje,
- posamezne porcije sladoleda.

2. „Datum uporabe“ se navede:

(a) Pred datumom se navede besedilo „datum uporabe“:

(b) Besedilu iz točke (a) se doda:

- sam datum ali
- sklic, kje na oznaki je datum naveden.

Navedbam sledi opis pogojev za shranjevanje, ki jih je treba upoštevati.

(c) Datum sestavljajo navedbe dneva, meseca in po možnosti leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

PRILOGA X

DELEŽ ALKOHOLA

Dejanski volumenski delež alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, se označi s številko na največ eno decimalno mesto natančno. Številki sledi simbol „vol. %“, pred njo pa je lahko navedena beseda „alkohol“ ali okrajšava „alk“.

Delež alkohola se določi pri 20°C.

Pozitivno in negativno dovoljeno odstopanje glede navedbe volumenskega deleža alkohola, izraženega v absolutnih vrednostih, je navedeno v naslednji tabeli. Uporablja se ne glede na odstopanje, ki izhaja iz analize metode za določanje deleža alkohola.

Opis pijače	Pozitivno ali negativno odstopanje
1. Pivo z volumenskim deležem alkohola, ki ni večji od 5,5 vol %; pijače, razvrščene v tarifno podštevilko 22.07 B II skupne carinske tarife in proizvedene iz grozdja:	0,5 vol. %;
2. Pivo z volumenskim deležem alkohola, ki je večji od 5,5 vol %; pijače, razvrščene v tarifno podštevilko 22.07 B I skupne carinske tarife in proizvedene iz grozdja; jabolčni in hruškovi mošti, sadno vino in podobno, proizvedeni iz drugega sadja razen grozdja, ki so ali niso polpeneči ali peneči; pijače na osnovi fermentiranega medu:	1 vol. %;
3. Pijače, ki vsebujejo macerirano sadje in dele rastlin:	1,5 vol. %;
4. Vse ostale pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola:	0,3 vol. %.

PRILOGA XI
PRIPOROČENI VNOSI

DEL A – PRIPOROČENI VNOSI VITAMINOV IN MINERALOV (ODRASLI)

1. Vitamini in minerali, ki se lahko navedejo, ter njihovi priporočeni dnevni vnosi (PDV)

Vitamin A (µg)	800	Vitamin B12 (µg)	1
Vitamin D (µg)	5	Biotin (mg)	0,15
Vitamin E (mg)	10	Pantotenska kislina (mg)	6
Vitamin C (mg)	60		800
Tiamin (mg)	1,4	Kalcij (mg)	800
Riboflavin (mg)	1,6	Fosfor (mg)	14
Niacin (mg)	18	Železo (mg)	300
Vitamin B6 (mg)	2	Magnezij (mg)	15
Folacin (µg)	200	Cink (mg)	150
		Jod (µg)	

2. Znatna količina vitaminov in mineralov

Pri določitvi znatne količine je praviloma treba upoštevati 15 % priporočenega vnosa, navedenega v točki 1, na 100 g ali 100 ml ali na paket, če ta vsebuje en sam obrok.

**DEL B – PRIPOROČENI VNOSI ENERGIJE IN IZBRANIH HRANILNIH SNOVI RAZEN VITAMINOV
IN MINERALOV (ODRASLI)**

Energijska vrednost ali hranilna snov	Priporočeni vnos
Energijska vrednost	8 400 kJ (2 000 kcal)
Skupna maščoba	70 g
Nasičene maščobne kisline	20 g
Ogljikovi hidrati	230 g
Sladkorji	90 g
Sol	6 g

PRILOGA XII

DEJAVNIKI PRETVORBE

DEJAVNIKI PRETVORBE ZA IZRAČUN ENERGIJSKE VREDNOSTI

Energijska vrednost, ki se navede, se izračuna z naslednjimi dejavniki pretvorbe:

– ogljikovi hidrati (razen poliolov)	4 kcal/g – 17 kJ/g
– poliola	2,4 kcal/g – 10 kJ/g
– beljakovine	4 kcal/g – 17 kJ/g
– maščoba	9 kcal/g – 37 kJ/g
– salatri	6 kcal/g – 25 kJ/g
– alkohol (etanol)	7 kcal/g – 29 kJ/g
– organska kislina	3 kcal/g – 13 kJ/g

PRILOGA XIII

NAVAJANJE IN PRIKAZ OZNAČBE HRANILNE VREDNOSTI

DEL A – NAVAJANJE OZNAČBE HRANILNE VREDNOSTI

Enote, ki se uporabijo na označbi hranilne vrednosti, so naslednje:

– Energijska vrednost	kJ in kcal
– maščoba	grami (g)
– ogljikovi hidrati	
– vlaknine	
– beljakovine	
– Sol	
– vitamini in minerali	enote, opredeljene v točki 1 dela A Priloge XI
– druge snovi	enote, ki ustrezajo posameznim zadevnim snovem

DEL B – ZAPOREDJE ZAPISA SESTAVNIH DELOV OGLJIKOVIH HIDRATOV IN MAŠČOBE NA OZNAČBI HRANILNE VREDNOSTI

1. Kadar se navajajo polioli in/ali škrob, se ta označba zapiše v naslednjem zaporedju:

ogljikovi hidrati	g
od tega:	
– sladkorji	g
– polioli	g
– škrob	g

2. Kadar se navaja količina in/ali vrsta maščobnih kislin, se ta označba vključi v naslednjem zaporedju:

maščoba	g
od tega:	
– nasičene maščobne kisline	g
– transmaščobe	g
– mono-nenasičene maščobne kisline	g
– poli-nenasičene maščobne kisline	g

DEL C – ZAPOREDJE ZAPISA ENERGIJSKE VREDNOSTI IN HRANILNIH SNOVI NA OZNAČBI HRANILNE VREDNOSTI

Zaporedje zapisa informacij o energijski vrednosti in hranilnih snoveh je naslednje, kakor je primerno:

Energijska vrednost	kJ in kcal
maščoba	g
od tega	
– nasičene maščobne kisline	g
– transmaščobe	g
– mono-nenasičene maščobne kisline	g
– poli-nenasičene maščobne kisline	g
ogljikovi hidrati	g
od tega	
– sladkorji	g
– poliola	g
– škrob	g
vlaknine	g
beljakovine	g
Sol	g
vitamini in minerali	enote, opredeljene v točki 1 dela A Priloge XI

ZAKONODAJNI FINANČNI IZKAZ

1. NASLOV PREDLOGA:

Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom.

2. OKVIR ABM/ABB

Zadevno(-a) področje(-a) politike in povezana(-e) dejavnost(-i): Zdravje in varstvo potrošnikov – varnost hrane, zdravje živali, dobro počutje živali in zdravje rastlin

3. PRORAČUNSKE VRSTICE

3.1. Proračunske vrstice (vrstice za poslovanje ter z njimi povezane vrstice za tehnično in upravno pomoč (nekdanje vrstice BA)) z navedbo imena razdelka:

Ni finančnih posledic.

3.2. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva:

Neomejeno.

3.3. Značilnosti proračuna:

Proračunsk a vrstica	Vrsta odhodkov		Novo	Prispevek Efte	Prispevki držav prosilk	Razdelek v finančni perspektivi

4. POVZETEK SREDSTEV

4.1. Finančna sredstva

4.1.1. Povzetek odobritev za prevzem obveznosti (OPO) in odobritev plačil (OP)

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta odhodkov	Oddel ek		Leto n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 in pozn eje	Skupa j
----------------	-------------	--	-----------	-----	-----	-----	-----	--------------------------	------------

Operativni odhodki⁴¹

Odobritve za prevzem obveznosti (OPO)	8.1.	a							
Odobritve plačil (OP)		b							

Upravni odhodki, ki jih referenčni znesek krije⁴²

Tehnična in upravna pomoč (NS)	8.2.4.	c							
--------------------------------	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

REFERENČNI ZNESEK SKUPAJ

Odobritve za prevzem obveznosti		a + c							
Odobritve plačil		b + c							

Upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije⁴³

Človeški viri in z njimi povezani odhodki (NS)	8.2.5.	d							
Upravni stroški, ki jih referenčni znesek ne krije, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (NS)	8.2.6.	e							

Predvideni stroški financiranja ukrepa skupaj

⁴¹ Odhodki, ki ne spadajo v poglavje xx 01 zadevnega naslova xx.

⁴² Odhodki v okviru člena xx 01 04 naslova xx.

⁴³ Odhodki v okviru poglavja xx 01, razen odhodkov iz člena xx 01 04 ali xx 01 05.

OPO, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		a + c + d + e							
OP, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		b + c + d + e							

Organ, ki sofinancira ukrep

Če so države članice ali drugi organi (treba jih je navesti) vključeni v sofinanciranje, se v spodnjo razpredelnico vpiše predvidena raven tega sofinanciranja (lahko se dodajo vrstice, če ukrep sofinancirajo različni organi):

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Organ, ki sofinancira ukrep		Leto n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 in pozn eje	Skupa j
.....	f							
OPO, vključno s sofinanciranjem, SKUPAJ	a + c + d + e + f							

4.1.2. Skladnost s finančnim načrtovanjem

- ☒ Predlog je skladen s sedanjim finančnim načrtovanjem.
- ☐ Predlog bo zahteval ponovno načrtovanje ustreznega razdelka v finančni perspektivi.
- ☐ Predlog lahko zahteva uporabo določb Medinstitucionalnega sporazuma⁴⁴ (tj. instrumenta prilagodljivosti ali spremembe finančne perspektive).

⁴⁴ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

4.1.3. Finančni vpliv na prihodke

X Predlog nima finančnih posledic za prihodke.

☐ Predlog ima finančni vpliv – učinek na prihodke je naslednji:

v mio EUR (na eno decimalno mesto natančno)

Proračunska vrstica	Prihodki	Pred ukrep om [Leto n-1]	Stanje po ukrepu					
			[Leto n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵
	(a) Prihodki, izraženi absolutno							
	(b) Sprememba v prihodkih	Δ						

4.2. EPDČ za človeške vire (vključno z uradniki, začasnim in zunanjim osebjem) – glej podrobnosti pod točko 8.2.1.

Letne potrebe	Leto n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 in pozne je
Število potrebnih človeških virov SKUPAJ						

5. ZNAČILNOSTI IN CILJI

V obrazložitenem memorandumu je treba navesti podrobnosti o ozadju predloga. Ta oddelek zakonodajnega finančnega izkaza mora vključevati naslednje posebne dodatne informacije:

5.1. Potreba, ki jo je treba kratkoročno ali dolgoročno pokriti

Predlagana uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom prenavlja in posodablja sedanja pravila o označevanju živil, ki se uporabljajo za živila na splošno. Vzpostavlja prožen mehanizem od spodaj navzgor, ki bi zainteresiranim stranem omogočal inovativnost pri označevanju živil, ter prilagodljivost pravil o označevanju različnim in nenehno spreminjajočim se trgom ter zahtevam potrošnikov.

⁴⁵ Po potrebi, tj. če ukrep traja več kot 6 let, se dodajo stolpci.

Pravila o označevanju hranilne vrednosti so preoblikovana s horizontalnimi določbami o označevanju živil. Predlog določa obvezno označevanje hranilne vrednosti v osrednjem vidnem polju oznake na živilu in omogoča razvoj najboljše prakse pri predstavitvi informacij o hranilni vrednosti.

Za uporabo novih pravil je določeno prehodno obdobje 3 let.

5.2. Dodana vrednost zaradi vključitve Skupnosti, skladnost predloga z drugimi finančnimi instrumenti in možne sinergije

5.3. Cilji in pričakovani rezultati predloga ter z njimi povezani kazalniki v okviru ABM

Glavni cilji zakonodaje so:

- potrošnikom omogočiti sprejemanje varnih, zdravih in trajnostnih odločitev na podlagi informacij;
- potrošnikom zagotoviti pomembne, uporabne in zakonito pričakovane informacije;
- zagotoviti nemoteno delovanje notranjega trga;
- podpirati tržno okolje, ki spodbuja konkurenčnost.

Ob upoštevanju teh ciljev širok obseg revizije odraža naslednje posebne cilje:

- zagotoviti doslednost in jasnost pri navajanju informacij;
- varovati zdravje potrošnikov in obravnavati posebne zahteve potrošnikov po informacijah;
- izogibati se zavajajočemu označevanju;
- industriji omogočiti inovacije, tako da lahko uporabijo označevanje za promocijo svojih izdelkov.

Spremljali se bodo naslednji kazalci: uradno obvestilo držav članic o nacionalnih shemah, povezanih z zagotavljanjem informacij o živilih potrošnikom.

5.4. Metoda izvedbe (okvirno)

Spodaj označite metodo(-e)⁴⁶, izbrano(e-) za izvajanje ukrepa.

X Centralizirano upravljanje

X neposredno Komisija

⁴⁶ Pri navedbi več kot ene metode je treba navesti dodatne podrobnosti v oddelku „pripombe“ pod to točko.

- ☐ posredno s prenosom na:
 - ☐ izvajalske agencije
 - ☐ organe, ki so jih ustanovile Skupnosti, kot je navedeno v členu 185 finančne uredbe
 - ☐ nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve
- ☐ Deljeno ali decentralizirano upravljanje
 - ☐ z državami članicami
 - ☐ s tretjimi državami
- ☐ Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (treba jih je navesti)

Opombe:

6. NADZOR IN VREDNOTENJE

6.1. Sistem nadzora

Splošen nadzor zakonodaje o označevanju je vključeno v Uredbo 882/2004 o uradnem nadzoru nad živili in krmo. Ta uredba predvideva, da države članice učinkovito izvajajo zahteve iz zakonodaje o živilih. Komisija (Urad za prehrano in veterinarstvo) nadzoruje pravilno izvajanje v državah članicah.

Komisija in države članice izvajajo nadzor na primer na podlagi poročil držav članic, nevladnih organizacij in dejavnosti samonadzora v industriji.

6.2. Vrednotenje

6.2.1. Predhodno vrednotenje:

6.2.2. Ukrepi, sprejeti po vmesnem/naknadnem vrednotenju (na podlagi podobnih preteklih izkušenj)

6.2.3. Oblika in pogostnost prihodnjega vrednotenja:

Komisija mora vrednotenje nove zakonodaje izvesti pet do sedem let po popolni uporabi zakonodaje, da se oceni, kako izpolnjuje potrebe zainteresiranih strani. Takšno vrednotenje se mora osredotočiti zlasti na sprejetje in učinkovitost nacionalnih shem za ocenjevanje potrebe po pravilih Skupnosti glede vidikov, za katere so bile sprejete neobvezujoče nacionalne sheme.

7. UKREPI PROTI GOLJUFIJAM

8. PODROBNOSTI O SREDSTVIH

8.1. Cilji predloga z vidika stroškov financiranja

odobritve za prevzem obveznosti v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

(Navedba ciljev, ukrepov in realizacij)	Vrsta realizacije	Povp. stroški	Leto n		Leto n+1		Leto n+2		Leto n+3		Leto n+4		Leto n+5 in pozneje		SKUPAJ	
			št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj	št. realizacij	stroški skupaj
OPERATIVNI CILJ št. 1 ⁴⁷																
STROŠKI SKUPAJ																

⁴⁷ Kakor je opisano v oddelku 5.3.

8.2. Upravni odhodki

8.2.1. Človeški viri – število in vrsta delovnih mest

Vrsta delovnega mesta		Osebe, potrebno za upravljanje ukrepa – obstoječi in/ali dodatni človeški viri (število delovnih mest/EPDČ)					
		Leto n	Leto n+1	Leto n+2	Leto n+3	Leto n+4	Leto n+5
Uradniki ali začasno osebje ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2
Osebe, financirano ⁴⁹ iz člena XX 01 02							
Drugo osebje ⁵⁰ , financirano iz člena XX 01 04/05							
SKUPAJ		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Opis nalog, ki izhajajo iz ukrepa

Izvajanje Uredbe, npr. sprejetje smernic in izvedbenih ukrepov, upravljanje uradnega obveščanja o nacionalnih ukrepih v posvetovanju s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali. Komisija lajša izmenjavo informacij med državami članicami in s Komisijo o nacionalnih shemah, zagotovi, da so podrobnosti o nacionalnih shemah dostopne javnosti, ter spremlja njihov razvoj in uporabo.

⁴⁸ Teh stroškov referenčni znesek NE krije.

⁴⁹ Teh stroškov referenčni znesek NE krije.

⁵⁰ Te stroške referenčni znesek krije.

8.2.3. Človeški viri – viri delovnih mest (po sistematizaciji)

Pri navedbi več virov se navede število delovnih mest, ki izhajajo iz vsakega vira.

- ☒ Delovna mesta, trenutno dodeljena upravljanju programa, ki se nadomesti ali podaljša
- ☐ Delovna mesta, ki so bila predhodno dodeljena v okviru izvajanja LSP/PPP za leto n
- ☐ Delovna mesta, potrebna v naslednjem postopku LSP/PPP
- ☐ Delovna mesta, ki bodo zapolnjena s prerazporeditvijo obstoječih človeških virov znotraj službe (notranja prerazporeditev)
- ☐ Delovna mesta, potrebna za leto n, ki niso predvidena za izvajanje LSP/PPP za zadevno leto

~~8.2.4. Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek krije (XX 01 04/05 – Odhodki za upravno poslovanje)~~

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica (številka in ime postavke)	Leto n	Leto n+1	Leto n+2	Leto n+3	Leto n+4	Leto n+5 in pozn eje	SKUP AJ
1. Tehnična in upravna pomoč (vključno s povezanimi stroški za osebje)							
Izvajalske agencije ⁵¹							
Druga tehnična in upravna pomoč							
- notranja							
- zunanja							
Tehnična in upravna pomoč SKUPAJ							

⁵¹ S sklicevanjem na posebni zakonodajni finančni izkaz za zadevno(-e) izvajalsko(-e) agencijo(-e).

8.2.5. ~~Stroški financiranja človeških virov in z njimi povezani stroški, ki jih referenčni znesek ne krije~~

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta človeških virov	Leto n	Leto n+1	Leto n+2	Leto n+3	Leto n+4	Leto n+5 in pozneje
Uradniki in začasno osebje (XX 01 01)						
Osebje, financirano iz člena XX 01 02 (pomožno osebje, napoteni nacionalni izvedenci, pogodbeno osebje itd.) (navesti proračunsko vrstico)						
Stroški za človeške vire in z njimi povezani stroški (ki jih referenčni znesek NE krije) SKUPAJ						

Izračun – Uradniki in začasni uslužbenci

Sklicevanje na točko 8.2.1 je potrebno, če je to primerno.

Izračun – Osebje, financirano na podlagi člena XX 01 02

Sklicevanje na točko 8.2.1 je potrebno, če je to primerno.

8.2.6. *Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije*

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto n	Leto n+1	Leto n+2	Leto n+3	Leto n+4	Leto n+5 in pozn eje	SKUPA J
XX 01 02 11 01 – Misije							
XX 01 02 11 02 – Sestanki in konference							
XX 01 02 11 03 – Odbori ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Študije in konzultacije							
XX 01 02 11 05 – Informacijski sistemi							
2. Drugi odhodki za poslovanje skupaj (XX 01 02 11)							
3. Drugi odhodki upravne narave (opredeliti, vključno s sklicem na proračunsko vrstico)							
Upravni odhodki, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (ki jih referenčni znesek NE krije), SKUPAJ							

Izračun – Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije

⁵² Opredeliti vrsto odbora in skupino, v katero spada.